

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

P Ante E

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

et medio ad extremū solidā terra pauita: marie si est argillosa ne estu grmola in rimis eius grana oblite-
scant. Hinc depuio is et opauis. Lucil. Palmisq
misellā depuio me. i. verberauit. An oppuia ver-
bera dicitur. Asra. Oppuuis pueri coercent.
Pauimentū dicitur ipm domus solidamentū siue incru-
statio quā gradiēdo calcamus a pauiedo /tundendo
siue feriēdo dicitur: qdum sunt pauimenta plurib⁹
simul diebus feriuntur. i. percutiunt tundunt virgis
seu marculis vt solidiora sint: nec rimas faciant. Ju-
ue. Erre pauimentū et nitidas ostēde colūnas. La-
to Pauimenta ad hunc modū facito. De testa arida
pauimentū struitur. vbi structum est pauito fricatio
oleo vt pauimentū bonū fiet. Vulta autē pauimen-
torum genera fuerunt apud veteres. Erāt lithostro-
ta parulis coagmēta crustis. Erant subdiala a gre-
cis inuenta quae sub dio erant: et in aperto quae vbi hy-
emes gelant sunt vitilia. Erant et asarota: de quibus
papi. in syluis. Suberantq nouis asarota figuris.
Pli. appellat eularota: quoniam purgamenta cū in
pauimenta eueriri solent et grece dicitur bene. et
pauo verro. fuerūt et pauimenta barbarica subtegu-
lanca sculptura et grecanica.
Pauimento as/pauimentū facio seu pauimēto sterno.
Unde pauimēta loca dicunt: in quibus strata sunt
pauimenta. Pli. li. xv. Ergo pauimētrādū vbi sa-
ta sit: censent: vt lachryma non absorbeat.
Pauimētus a. um. qd ex pauimento constat.
Paulsa/gen⁹ oliuē a pauiedo: qd nō nisi pauiedo. i. tun-
dedo oleū emittit: seu q anteq mole subiciat tūdit.
Paulsa g. requies alicuius rei. Lucil. li. j. Hec vbi dicta
dedit/paulam fecit oze loquēdi.
Paulso. as. quiesco. a quo repaulso: qd est rursus requie-
scio.
Paulū dimi. a parū: cuius sunt quattuor gradus diui-
sionis. i. paulū/paululū/paurillū et paurillulū. Te-
ren. in pbor. Erat ei de ratiōcula iam pudē apud me
reliquū paurillulū nūmōi.
Paulus iacina lingua medicus interpretat: greca quie-
tus: vt dicitur est paulus a primo spolio qd contulit
ecclesie a paulo videlicet Sergio pro consule quem
apud cyprium conuertit ad fidē.
Paulisper aduerbiū. i. valde paulū tēporis.
Paurillatim/significat a pochoero plau. in episto. Epi-
rur: um vorsum ad illas paurillatim accedere.
Paurillus dimi. a palus pali: vt inquit Palsi. Sed Li-
cero ad Butū vult a parillo palus fieri.

Ante E

Pecco as. proprie significat adulteriū cōmitto: dictus
quasi pellico. i. cum pellice coeo. Unde peccatū pro
adulterio: quasi pellicatus. Apud enim veteres pec-
catus tus. vlt ad Cicerōis erat durauit. Luce. Me-
mo ita vnebat: vt nulla eius vitē pars sūme turpitu-
dinis ēet expers. Nemo ita in manifesto peccatu te-
nebatur: vt cū impudens fuisset in facto /tū impu-
dentior: videret /si negaret. Postea inualuit vsus vt
peccatū tū neutro genere proferat: et generaliter de
omnibus delictis atq erroribus dicat. Luce. li. j. of-
fi. passius vsus est: dum ait: Vult peccatū.
Peccatū et nōnē et participiū esse potest. Teren. in eu-
trūq cōplexus est. Si id ē peccatū: peccatū ipudē-
tia est. Prīmū nōmē: secūdū participiū est. Tū pec-
catio: peccatissimus. Mero. ad Alga. Per guarica-
tionē mādati incipiat mibi esse peccatū peccatū.
Peciolus diminutiū est a pede. Asra. Atq adeo nō
lo nudo petiolo ambules. Et peciolus dicit quo fru-
ctus pender. Colu. lib. x. Cum iam matura mala sue-
rint anteq rumpant: petiolus quibus pendunt intor-
quet. Idem et pediculus dicitur.

Pecto is. perul vel peri vel pectui: peri significat expli-
co et pango capillū. Virg. lib. vii. Pectebatq ferū
puroq in fonte lauabat. Luce. in Latil. Qd propul-
sit Lanling de eius delectu: imo qd d amplexu ac et
sinu quos pero capillo nitidos aut imberbes aut nō
barbaros videtis. Trāserit etiā ad alia. Nam et pe-
ctere citbarā dicimus: hoc est percutere et distende-
re pectine chordas. i. plectro. Pectere lanā/pectere
veltes dicimus: a quo et veltes ipse pere dicunt. Pli.
Distig liburniqz pilo ppor qd lane peris aliena ve-
stibus: hoc est velibus que terunt. Nam in terendo
pectinis moribus veltes ferunt. Idem li. ix. Et ipa
stupa pectitur ferreis hamis: donec omnis mēbrans
decomitetur. Quis verbi cōposita sunt Depecto/
ppecto/vltra in longū pecto. Quid. de fas. Ille ma-
nu mulcēs pperā ad pectora barbarum. Repecto /rur-
sus pecto. Lau. Sparge dicit meliore coma crimēs
reperi. Maudius elato surgat remone iugales.
Pexar⁹ q veste pera induit est. Bar. Pexar⁹ pulchre.
Pectus a. um. pe. cor. politus et subactus. Colu. Ae-
rum vbi iam puro discrimine pectita tellus.
Pecten/instrumentū textorū dicitur qd fila in telis figat
a cuius similitudine et pecten dicitur qui explicat ca-
pillis. Et pecten cratis dentate genus stilis ferreis
ad colendā terrā. Item pecten dicitur pubes: hoc ē lo-
cus vbi pili apud verēda nascūt. Juue. Angina tra-
duntur medicis iam pectine nigro. Dicitur pectē qd
vt barba inderōsa pectine indigeat. Est et citbare in-
strumentū. Virg. li. vj. Itā pectine pullat eburno. Itē
pectines siue pectūculi pilices sunt qui se ex aqua ta-
culantur sagitte modo: de quibus Horat. in saty. iij.
Pectinibus patulis iactat se molle tarentū.
Pectino as. pe. cor. Pli. Sunt genera terre quoz vber-
tas pectinari segetē in herba cogat. Unde et pectina-
tum tectus dicit a sititudine pectinis in duas partes
deuexū vt testudinatū in quattuor.
Pectinatum aduerbiū/significat ad pectinis similitudi-
nem factum.
Pect⁹ anterior pars aialis a gula vsq ad vētrē hoc ho-
mini tū latū est: reliq aialibus carinātū: dicitur quasi
pactus a cōpactis coltis. Est em pectus coltis cōpa-
ctum qd veluti firmamēta pectoris sunt: vel q pectus
sit inter mīmas. Et non modo supicē corporis: sed
cor sub pectore significat. Juue. Nocte dieq suū ge-
stare in pectore testem. Hinc expectoro.
Pectusculū diminutiū/parū pectus.
Pectorosus a. um. qd est magni et validi pectoris poe-
ta in Priap. Nemo est feroci pectorosior marie.
Pectoralis et hoc pectoralis: quod ad pectus /ertinet:
vt fascia pectoralis.
Pectorē gen⁹ qdā vehiculū/quo vti galli solebat.
Pecus udis. tā maf. et neu. q se generis est. Pennius:
Pecudi dare viūa marito. Luce. lib. iij. de rep. Cum
adhibeant in pecuda pastores. Declinat etiā hoc pe-
cu. Solin⁹ d situ Britāie. Itā pabulosa vt pecua ni-
si interdū a pastu arceat ad periculum agat satietas.
Similiter pecus pecosus eiusdē significat: est nā si
ue pecus udis. siue pec⁹ ovis. dixeris/significat omne
animal qd sub bovis impio et pabulo terre pascit: vt
boues/asini/equi/cameli/ones/capre et hmoi. Itē ele-
phanti. Pli. Qui cum elephanto cōgressus gemino
lectu pecudē eranimauit. Bar. li. ij. de re rus. Qui gre-
gem armentozū emere vult/obseruare debet primū
vt sint bē pecudes etate potius ad fructus ferēdos
integre q iam experte. Inuenit tū pec⁹ ovis. p mul-
titudine pecoz seu pecudū. Virg. Dic mibi damera
cuiū pecus/an Delibeit Idem: Caprigenūq pec⁹
nullo custode per herbas. Interdū pro oue. Pli. li.
viij. Est in hispania sed maxime corisca non dissimile
pecoz gen⁹ multitudine capiuo villo q pecoz vel

lari ppius. Quintil. Cur in usum vestri sepe pecori
lanc derabunt. Interdū dicit de omni animali qđ
humana lingua ē effigie caret. Virg. Ignarum fu-
cos pecus a psepibus arcent. Moza. Omne cū pte
pecus egit. Pecus udis. p oue ponit. Pl. Ipsi ani-
malis tāta narrat clementia aduersus minus valida:
vt i grege pecudū occurrētia manu dimoueat: ne qđ
obrerat impudēs. Item de quocūq; animali ppter
hoiem dicit Virg. lib. iiii. geoz. de apibus loquens
Et pecudū custodia solers. Lucil. de piscib⁹ ppter
ea genus humanū multas natas Squammigere
pecudes. Diciturq; pecus (vt docet Var.) a pes q
pedibus sine rōne bruta ferantur.

Pecorinus a. um. qđ est pecoris: vt pecorina caro. Si-
militer pecoreus a. um. z pecudinus a. um. vt peco-
rea siue pecudina pellis. Dicit z pecunius a. um.

Pecorarius: qui pecua siue pecora publica redimit: vt
inquit Asco. Romani em vetustiores nihil in bonis
aliud pter pecudes habebāt. Est etiā pecorarius qui
pecorū curam habet. Augu. lib. xv. de ciui. dei. Dic-
erat pater habitantū in tabernaculis pecorariouz.
Idem pecuarius dicitur.

Pecuari⁹: qui pecorū curā habet. Cice. p deio: Et nō
solū tetrarcha nobilis: sed etiā opimus paterfamili-
as z diligētissim⁹ agricola atq; pecuari⁹ habere.

Pecuari⁹ a. um. qđ ad pecus ptiat. Plau. in tru. Da-
le verit res pecuaria mihi apud nos. Col. li. vii. Pe-
cuarius cantis neq; tam frigosus aut permis debet ēē
qđ dāmas ceruicib⁹ vel ocellisima sectant animalia.

Pecuarie dicunt ab eo qđ est pecuarie z per apocopen
pecuarinam pecua (vt inq; Cice. in popeiana) ab eo
qđ est pecu venit: vt genu/ genia: z significant nō so-
lum pecorū multitudinē: vt apud Derl. Findo: vt ar-
ebadi pecuarie rudere credas. Cice. lib. iiii. ad herē.
Mā cū canes fāgāt officis lupoz cuiā gladio pecu-
aria credemus: verū etiā oia ex qbus po. ro. haberet
redditis: qđ diu hoc solū vectigal romanis fuit.

Pecuarie ē. dicit sciētia parandi ac pascēdi pecoris vt
fructus ex eo capiat. Aug. z res pecuarie dī. Varro
li. iiii. de re. rus. Tres libros cōstituit quis duos scri-
psit. Primū ad fundantiā vroz de agricultura. Se-
cundū de pecuarie ad Turaniā nigrā. Et z pecuarie
locus in quo pecorū greges cōsistūt. Var. lib. ii. Cu-
ius nobiles pecuarie in butijs habent. Idem: Non
quo nō ego pecuarie in italia non habēā. Item pe-
cuaria pro pecorū multitudine. Var. lib. iiii. Duo ge-
nera cum sint pastionū. Anū agreite in quo pecuarie
funtialterū villaticū: in quo sunt galling ac colūbe et
apes z cetera que in villa solent pasci.

Pecuarie rem facere/ significat armata gregesq; alere:
que res ad sciētiā pastozis pertinet.

Pecunia a pecore siue a pecu dicta est: qz ois pecunie
pecus fuit fundamentū. Col. li. vii. In rusticiōe vī
antiquissima est ratio pascēdi eadē qtuosissima pro-
pter qđ noia quozq; pecunie z peculij tracta vident a
pecore: qđ non solum veteres possederūt: sed adhuc
apud quasdā gentes vñ hoc vīlupat diuitiarū gen⁹
Pl. li. xxiij. scribit pecuniā fortitā esse nomē a nota
pecudis: qm antiquitus nāmi effigie pecudis signa-
bantur. Hinc Plutar. in publicola asserit in vetustis
simis nāmis signū fuisse ouis z suis bouib⁹ conspe-
ctum. Pecunie dō noie: vt inquit Hermogenianus
non modo nāmi: hoc est numerata pecunia: sed oēs
res tam solide q; mobiles: z tam copiozā q; iura con-
tinent. Huius diminutiū est pecuniola.

Pecuniosus/ quasi pecunie plenus. Hoc est pecudum:
sicut locuples/ loculis plenus.

Pecunialis z hoc pecuniale/ qđ ad pecuniam pertinet.
Aug. li. vii. de ciui. dei. Raro tū inuenies qui nō ha-
beat arte suā pecuniali mercede venalem.

Pecunarius a. um. qđ ad pecuniā pertinet. Ambro. li
bro. j. offi. Ille pauper q cōfert spiritalia p pecunia/
rijs et si plurimū habeat gratie/ non abundat.

Peculiū a pecore siue a pecu: qđ alicuius est. Qñ apud
maiores omne patrimonij dicebat peculiū: qz peco-
ribus vniuersa eorū substantia constabat. Unde vñ
Ser. Pecunia dicta est a peculio: pprie autē signifi-
cat quicquid alicui⁹ est labore z industria partū z lu-
crificatū est. Cice. in parado. In eorū seruitus dura
est qui cupiditate peculij nullā conditiones recusant
durissime seruitutē. Et Celsus iurecōsul. scribit pecu-
niam sine peculio fragilē esse. i. sine lucro. Hinc pecu-
lium castrense dicit qđ a parētibus z agnatis in mili-
tia degenti donatū est: vel qđ filius in militia acquisi-
uit: qđ nisi militaret/ acquiraturus nō fuisset. Huius
diminutiū est peculiolum.

Peculiaris z hoc peculiare/ qđ ad peculiū pertinet: vel
qđ peculio deputat: seu qđ peculij ppiū est. Plau.
in ast. Etiā opilio q pascit inter alienas oues aliquā
habet peculiariē/ q spem solet suā. Sed in vī iam re-
ceptū est: vt peculiaris proprius/ siue specialis/ siue
picipu⁹ dicat ne cum alijs cōis. Sue. in Celsa. Pre-
terea monere publicisq; vectigalibus peculiares ser-
uos pposuit. Hinc aduerbiū peculiariter/ specialiter
scipue. Pl. lib. xv. Epiphonias peculiariter impo-
nitur: quasi singulariter z eius ppiā virtus. Quin-
til. lib. viii. Qđ cōmune z alijs nomen intellectu ali-
cui peculiariter tribuit: vt vñ Romā venales no-
uicioz z comithia gra cum sint alię vñbes quoq; z ve-
nalia multa z tam aurū z argentū q; es corinthium.
Et peculiare p re seruili ponit. Alpiā. Si peculiare
vinum legatū sit: id contineri qđ serui habuerūt. Pe-
cularis seruus dicit a peculio/ qđ pproprie seruozum
est. Unde labeo. Paterfamilias peculiū habere nō
potest/ quemadmodū nec seruus bona.

Peculiosus/ qđ peculiū multū habet. Plau. in Rudēte.
Peculiosum esse decet seruū z pbi/ quē hero pñente
pñereat oratio: aut qui inclementer homini libero.

Peculor/ aris. z depeculor/ significat ea qđ ad rempublā
seu principē pertinent furor. Hinc peculatoz z depe-
culatoz/ qui tale furtū facit.

Peculatoz/ us. pecunie publicę aut principis furtū/ sicut
sacilegiū rerū sacrarum.

Peculio as. quēpiā peculio multo. Plau. in pfa. Scel⁹
tu puer atq; ob istā rem ego aliqd te peculiabo.

Pedes dicunt qbus vīmur in gradifido. Cuius singu-
laris est pes. Pes autē totū dicit qđ est a femore ad
calcē. Diuiditurq; in corēdicē/ femur/ genu/ femē/ po-
plite/ crus/ surā z imū pedē/ q calx appellat: z diuidi-
tur in cōuerū pedis: q pars superior est: z calcaneū/ q
est pars posterior. Itē in volā q ē pars mediū pedis
caua. Plantam quę pars tota inferior est. Digitosq;
z vngues: a vola pedis indita sunt cognomina plan-
tis/ plantis/ scauris/ pancis: de quibus locis suis. Alē
quādo pedes ponit aduerbialiter: qđ z pedib⁹ quā-
doq; dicit. Sue. in Celsa. In agmine nōnunq; equo/
sepius pedibus anteibat. Curtius. Pedes agmē cir-
cutbat. Quoniā dō stadii fundamentū pes est: factū
est vt in edificijs area pes magnus dicat. Pes etiam
mensurę genus est/ quo mensurant terre z cōtinet di-
gitos. xvi. z multiplicatus in passus z actus z clima-
ta z iugera z stadia centuriasq; mox etias in maiora
spacia pcedit. Item funis quo in naui tendit velā z
vulgo podia dicit. Virg. li. v. Ana oēs fecere pedē.
Plau. etiā remos nauū pedes appellauit. Itē pes
est metrica constructio syllabarū: vt spondens/ dacty-
lus. Virg. ferte simul/ fauniazq; pedē. i. metrica cōpo-
sitionē. An pedestris oratio dicitur numerosa: z im-
rationē metrica cōposita q pedis officio fungat. Mā
sicut pedibus moueri corpora videmus: ita versus

ipſi cum ſcandunt quibuſdā quaſi pedibus videntur
incedere. Sicut q̄ pedali regula vrimur aduerſus mē
ſurandū. Deira enim per pedes incedūt. Tā meti-
mur heroica: & dicimus ea ſer peduſ eſſe. Detimur
ſapphica: & dicimus q̄q̄ pedū & ſic de ceteris. Pre-
terea pes vocat ſedū capitiſ animal a mltitudine pe-
dum. Plau. in cur. Et muſce/culices/ pedelaſ/puli-
celoſ odio & malo & moleſtie dono vſui eſt nulli. Lau-
iuſ diminutiō frequētiuſ vrimur. ſ. pediculuſ. An-
de pediculofuſ & pediculariſ. Fit autem pes a greco
πῶδα quō ſunt multa cōpoſita.
Pedem ſtrucere veteres pro eo vſurparūt/q̄ eſt fugere
& pedem retro ſerre retrocedere.
Pedes itis miles qui pedibus militiā exercet: ſic eques
qui equo militiā exercet.
Pediratus uſ. pedicū copie: ſic eqtatus/equitū copie.
Pedreſt/q̄ pedibus iter facit. Apul. Qui mō in exerci-
tū pfectuſ eſt pedreſt. Dicit etiā hic & hoc pedreſt
& hoc pedreſt: ut pedreſtis exercitiuſ/pedreſtes co-
pie/pedreſtia agmina. Dicimus etiā pedreſt accēſū
qui a pedibus ſit & nō equitibꝯ. Aug. li. j. de ciui.
dei. Aliq̄q̄ deſidia maris pedreſti accēſu per vias
factas ventis ac procelſis euſas eſſe ciuitates.
Peda & pedatura/veſtigii humanū.
Pedo aſ. i. vado: a quo repedo: q̄ eſt quaſi pede itero
redeo. Hiero. in lib. mach. Heliodorus recepto exer-
citu repedabat ad regem. Eſt & impedio: de quo ali-
bi. Pedare etiā eſt vici vel alteri arbuſcule ſuſtēta-
culum addibere. Unde vineę pedate dicunt. Pl. Que
pedate vineę ſimplici iugo. Col. li. v. Pedatā vineā
iugatāq̄ ſequitur alligatoris cura.
Pedatus a. um. q̄ eſt ſuſtētaculo firmatū: ut vinea pe-
data. Q̄q̄q̄ etiā pedatus a pede humano: vel de ali-
q̄ aiali ſit a manu manuleatus. Sue. de Orhone ſuiſ
ſe traditur & modice ſtature & male pedat/ caluſq̄
id eſt diſtorſis pedibus.
Pedatio dicit q̄ pedamentis vinea ſulcitur.
Pedaro aduerbiū poſitū eſt p̄ repete vel accēſu quaſi
p̄ pede: ſicut vulgo dicit. Caro. li. j. orig. Igit̄ tertio pe-
dato bellū nobis facere. i. tertio reuerſi.
Pedamē & pedamentū/ ſuſtētaculum q̄d alicui arbu-
ſcule adhibetur ſicut palus quo vitis ſuſtentat. Pl.
Caſtanea pedamentis omnibus p̄fertur. Col. Pe-
daminum/iugerumq̄ & viminum proſpiciendorum
tradenda ratio eſt.
Pedatim aduerbiū. Pl. lib. ij. Leo tñ & camelus pe-
datim gradiuntur: hoc eſt ut ſiniſter pes nō tranſeat
dextrum/ ſed ſubſequatur.
Pedibus aduerbialiter proutit. Cice. cum inquit. In-
greſſus iter pedibus.
Pedicinus/ id eſt q̄d pes: ſimiliter & pedioluſ.
Pedioluſ dimi. paruſ pes: ſiliter & pediculūſ.
Pedeſſim/ tarde paulatim/ q̄ ſi lēta & tarda itione.
Pedeſtīm aduerbiū cōpoſitū a pede & tento aſ. Cice.
Sin min⁹ ſenſim erit pedeſtīm faciendū. Teren-
t. in p̄bo. Dū benevertant q̄d agas pedeſtīm tamē:
q̄d Dona. exponit pro caute.
Pedaliſ & hoc pedale/ q̄d eſt: pedis: ut meſura pedal.
Col. li. iij. Pedale quoz verſuſ ſpatiuſ ſat erit inter
ſemina relinqui. Idē: Scrobiculiſ pedalib⁹ factiſ.
Pedaneuſ a. um. idē q̄d pedaliſ. Col. lib. v. Et idē
in maritadib⁹ arboribꝯ nemo minorē pedanea ſcro-
bem vitibꝯ cōparat. Hinc bipedaneuſ/ tripedane⁹
& hmoi. Col. li. j. Bipedanea hum⁹ arboribꝯ quat-
ruor: pedum abunde eſt. Et lib. iij. Tripedaneis reli-
ctis ſpaciū p̄ ſemina excolunt. Et lib. v. Semipe-
daneā cōſuſis reſolutā vitibꝯ terrā ſubiacere.
Pedaneuſ/ iudex qui a p̄ſide conſtituit ut minora iu-
dicia diſcernat/ q̄ ſi magiſtrat⁹ non vepat curru/ ſed
pedibus proſificatur in forū.

Pediſſequuſ & pediſſequa/ famuluſ & ancilla qui & que
dñm ſeu dñm ſequitur.
Pediculuſ dimi. paruſ pes. Plin. Doliſ ſunt ſoli-
go ſepia polypuſ pediculi octoni omnib⁹. Hinc pe-
diculi vocantur quibꝯ fungi pyra/ mala & hmoi ſu-
ſtinguntur. Idem: Zutiores huiſ fungi cum carne co-
cti/ aut cū pediculo pyri. Hinc pedicularia poma que
pediculos habent quibꝯ ſuſpendi poſſint. Itē pedi-
culuſ/ vermiſ in capite. Pediculi quoq̄ terre ſcara/
bei terreſtres ricino ſileſ. Sūt & maris pediculi a ſi-
militudine pediculuſ capitiſ q̄bus ad varia medica-
menta vrimur. Itē pediculi populi in calabria.
Pedicofuſ ſive pediculofuſ cōducit a pes ſive a pe-
diculuſ/ qui eſt capitiſ vermiſ poſit⁹ pro eo q̄ eſt ple-
nuſ ipſiſ vermibꝯ. Plau. Pediculuſ ſqualidus/
vbi me vidit/ caput ſcabit. Q̄d ſo a pedo/ ſcribit cū
diph. & ſignificat mali odorū eſt. Car. de re ruſ. So-
lida terra paucita/ maxime ſi eſt argylla/ ne ſitu pedi-
culofa cuius gratia obſtitant.
Pediculariſ & hoc pediculare/ q̄d ad pediculos capitiſ
vermeſ p̄tinet. Unde pediculariſ morbuſ quo cor-
puſ pediculūſ ſcatet. Hic morbuſ greci p̄briſiaſin
appellant. Nam p̄briſiaſin pediculūſ dicunt. De hoc
Serenuſ: Moria cōpoſitibꝯ quēdā de co/ pore no-
ſtro: Progenit natura volens abſorpere ſomnoſ.
Sēſib⁹ & montiſ vigileſ inducere curas. Hoc mor-
bo interit ſylla romanuſ ciuiſ.
Pedica pe. co. a pede/ ſignificat laqueū quo pedes illi
gātur. Virgiliuſ lib. ij. geor. Tum gruibꝯ pedicas
ſp̄tia ponere ceruiſ.
Pedio ſi. veteres vſi ſunt pro eo q̄d eſt pede pulſo & q̄
ſi plauſum reddo: a quo ſūt cōpoſita/ cōpedio/ impe-
dio & p̄edio: de quibꝯ lociſ ſunt.
Pedaneū inquit. Palladiuſ lib. iij. Sup nudū induci-
muſ & aſſiduū vecere deſamꝯ pedaneū.
Pedariū/ q̄ in ſenatu ſententiā nō dicunt/ ſed ab alio di-
ctam cōpobant/ mouentes ſe de loco & in partē ei⁹ q̄
dixit ambulanteſ: p̄opter q̄d qui ita faciunt ire in ſen-
tentiā p̄oibꝯ dicunt. Et ab actu tranſeūdi pedibꝯ
in aliena ſedilia pedariū ſunt appellati. Cice. ad Atti-
cum. Unde in ſententiā pedariū cūcurrunt. Senti-
tia eozum pedaria appellatur. Celliuſ tamen peda-
riūſ exiſtimat dictoſ fuiſſe ſenatozeſ qui q̄ magiſtra-
tum curulium nondū ceperant pedibus in curiā p̄-
ciſcebātur: nam qui curulē magiſtratū geſſiſſent/ cur-
ru vebi ſolebant.
Pedū paſtorale/ bacul⁹ ſeu virga incurua/ qua pecudū
pedes detinentur. Virg. Et tu ſume pedum q̄d me
cum ſepe rogaret. Eſt & pedū oppidū non longe a
neſtiniſ: a quo pedani populi. Livi. lib. viij. Meq̄ ta-
men niſi admodum a paucis populis pedani adiuti
ſunt tyburteſ ſineſtiniq̄: quozum ager propior erat
pedum peruenere.
Pedo ſi. pepedi/ crepitū ventriſ emitto. Hor. in ſer.
Nam diſploſa ſonat q̄tum veſica pepedi. Hui⁹ cō-
poſitū eſt oppedo. penul. pro. quod eſt contra pedo.
Idem in eodem. Tū tu curtiſ iudeſ oppedere nul-
la mihi vnq̄ religio eſt.
Pegaluſ pe. co. equ⁹ alatuſ perſei ἀντοῖσθῆνῃ
id eſt a fonte/ q̄ iuxta peguſ. i. fonteſ oceanuſ ſit
vbi goigoneſ habitabāt: hunc Hyginuſ & alii cō-
plures neptuni & meduſe filiū dicere qui in cēlū euo-
lauit: ibiq̄ inter ſidera conſtitutuſ eſt. Arcticum cir-
culum ſpectant pedibꝯ eſtuo orbi adit⁹/ extrema
ore caput delpbini tangens & aquariū manuſ dextraz
ceruici ſue adiungēſ. Alii ex Meduſe ſanguine quaz
perſeuſ interemit natū aſtruit hic volanti in belico/
na vbi ſaxum yngula ſeruens fontem aperuit: & ex eo
hippocreneid eſt fons equinuſ eſt appellatuſ. Sed
hic apud pyrenen ſontem corinthiū captuſ eſt. Q̄

de Strabo. Fama est equum pegalum cum potaret hoc in loco a belozophonte depensum fuisse. Alacū inquit caballum et medulise ceruice et de gorgonis exco gutture profiliēte. Hoc equo vltus est belozophontes in expeditione contra chymērā; vulgātū est et caballū fontē in belicone erupisse cum subiectam ibi tellurē feriret vngula. Hinc pegase^o a. um. Perflus. Pegaseum melos. Pegalus etiam dicebat instrumentū in domibus super quo tanq̃ iumento vestes et similia tenerent suspēsa. a pegalo poetico traductione nominis excogitata. fuit et hoc noie vir iurisperitus. Unde et pegasiatū senatusconsultū. Pō. po. de origine iuris. fuit et pegalus triarchi fili^o cuius nauis pegase monumentū accepit.

Pegafides pe. cor. mus dicebat fuit a fonte qui pege dicebat: quē pegalus icu vngulę fingit aperuisse. Qui. At mihi pegafides blandissima carmina dicat. Ires pegafides nympe q̃ et naides. Idem Pegafis oenone phrygius celebrima syluis.

Pegala thesalie oppidū: qd̃ postea Demetrias dictū est: propter qd̃ nauis lōga argonautarū pegasea nūcupatur q̃ Jason qui eam edificauit fuit fili^o Esonis fratris Pelie regis thesalie. Quidi. Jamq̃ fretū mi nre pegasea puppe fecabat. Hinc pegalius sin^o in thesalia est appellatus. C. Ascen. Ceterus tamē pagata dicit^r et pagaleus: sed a pagalo equo pegafides mus pe. cor. vt Quidius docet.

Peganon πηγων latine ruta herba.

Pegmatas. quod et pegma dicitur grecum est. αργο το πηγυμιν quod est pangio et expro. Est autē machina quedam lignea in qua statue collocantur: et quasi figurat ad illas sustinendas. Interdum pegmata cum ludicris producebantur cum puerie etiā considentibus ex lignis et tabulis que constabant vario picture genere.

Pegmatas forma. Sene. ad Lucil. his vbi describit: his annumeras licet machinatos: res qui pegmata p se surgentia excogitant et tabulata tacita in sublime crescentia et alias ex inopinato varietates: aut debilescentibus que coherebant: aut que distabant sua spōte coherētibz: aut his que eminebāt paulatim in se residentibus. Iosephus lib. vii. de bel. Judaico. Daime autem stupor: erat machinarū que portabantur siue pegmatū fabricatio: pro quorū magnitudine viribus portantiū occurrentes timebant. Multa enim in tertium nidum: quartūq̃ surgebant et magnificētia fabrice cum admiratione delectabat. In his machinis simulachz belli representatū fuisse significat: vt alij fugere: alij capi viderent: et per singula pegmata dux capte vrbis agebatur: ita vt captus fuerat ordinatus. Qui autem in his machinis depugnabant a Suetonio pegmates vocat. Tradunt Claudii abieciisse aliquādo belis qui pegma in scenā parum feliciter produxissent. Pl. lib. xxi. Princeps Caius in circo pegma duxit in quo centū et viginti quattuor argenti pondō fere. Felis scribit pegmata esse aut gre: aut marmore ornata que vt plurimū in atrijs q̃q̃ in porticibus: aulicis affigunt: maiorū aliorūq̃ fortū viroz gesta certius q̃ pictura ostēdentia.

Peioro as. pe. cor. falso et animo fallendi iuro/ seu iuramentū infringo. Ex per et iuro/ abieci et u longa in e breuē conuerfa. Plau. in aff. Nam si quid fecit scelerate pro illo lingua peierat. Act. li. j. Ergo aliqua potestas est que peierantes deos puniat. Dicimus et periuro as. quod periurus probat et periuriū.

Peior et deterior differunt: q̃ peior a malo dicitur: deterior a meliore: id est minus bonus.

Pelagus penul. corre. tam masculini q̃ neutri generis profundum maris significat. Gal. Flaccus lib. j. O quātū terrę quātū cognoscere celi permisiū est per

lagū quāto aperimus in vltus. Hinc pelagiciū a. um. Col. lib. ij. Eteri sapientes autē pelagici latius ex his: sed recentibus melius pascitur.

Pelagia dicit purpura a pelago a quo et succus ei^o pelagium vocatur.

Pelamis idis. generis fē. genus piscis thynninam pelamides primo: sed cū annuū excescere tempus thynni vocatur. Dicitur q̃ in luto moxetur αργο του πηλιδου. a luto. Iuue. Siccus petasfinculus et vas pelamidū. Pl. lib. xxi. Delamidū generis maxima apoplectos vocatur.

Pelargus grece/ latine ciconia dicitur: sicut testat Ambr. libro. Hera.

Pelagia/ regio grece circa extremā partē macedonie verius achaie: olim thesalia dicta: inter duo maria egeū et Ionū platani folio similis excurrit: ppter angulosos recessus: a quo pelagii populi quasi pelargi id est ciconie: quoniam errabundi ritu ciconiarū ppter mltas nationes iuerūt: vt pelargi a pelago ionis filio Pelethroniū/ oppidū thesalie: vbi primū domandorū equorū vltus inuentus est.

Pelethronius/ nomē eius qui primus (vt scribit Pl.) frenos et strata equorū inuenit.

Pelops Tantalii filius qui curruli certamine contēdit cum enomao. Qui cū didicisset ex oraculo se tūc morturum cum filia nupsisset: multis illam petentibus proposuit certamen quo victus interficeretur: viciorū filiam duceret vxorem. Equorum instituit cursum ad aram Neptuni: que est in isthmo corinthiaco: cū plures equorum: quos perniciosissimos habebat velocitate superasset/ superatosq̃ permiseris equorum pernicite vicit enomao: abduxitq̃ ex pacto vxorē hippodamiam. Hinc pelopide dicti qui a pelope originem duxerunt.

Pelopeius a. um. possessiuus. Unde fabula de pelope scripta/ pelopeia dicta ē. Iuue. Disfectos pelopeia facit philomela tribunos.

Peloponnesus/ regio achaie a pelope hippodamie vxore dicta et tantali regis phrygiū filio: quasi pelopis insula: quoniam pene insula est. Qui superato enomao hippodamie patre in certamine corū illud regnū indotem accepit: et ex phrygia secū in eā regionē duxit populū. Hec apie ante appellata et pelagia penitus la haud vlli terre nobilitate postēda circuitu. ccc. lxxi. milia passū colligitur: angustie sex milium sunt nisi erūptentia et diuerso/ que dicta sunt maria. Hinc corinthiacum: illinc iaronicū sinum efficiunt. In peloponēso sunt argos/ mycene/ corinthus Lacedemon parte. Halca promontoriū. Epidaurus/ regiones archadia/ Sicyonia.

Peleus/ nomen patris achillis. Unde et pelides achilles dicit^r est. Hephestion interpres sophoclis tragicus in atice tragedia αἰακος υἱος Διὸς ἐξ αἰγυρῆος πηλεὺς καὶ ἑλένας υἱὸς ἑταίρου αἰχλὺς καὶ αἰατος αἰατος παῖσιν ευρισκῶν.

Pelias adis. basta qua achilles solus utebat.

Pelion/ mōs thesalie. Qui. Pelion bemonie mōs est obuersus in haultros. Summa virent pinus: cetera quercus habent.

Pella/ vrbis macedonie fuit i lictore egei maris illustrata maxime natalibus Philippi macedonū regis et alexandri. Unde et vterq̃ pelles dicitur est. Iuue. Anus pellico iuueni non sufficit orbis.

Pellax/ q̃ blandicias decipit. Virgil. Inuidia postq̃ pellacis vlyssi. Unde pellacia/ fallacia. Idem lib. iiii. geoz. Ceterū vbi nulla fugā repperit pellacia.

Pellico ces. pellicui raro habet. Pellico is. ti. pellicum/ blandiendo decipio. Unde pellect^r crebro p pellicio. Teren. in Pbor. Is senem per epistolā pellexit. Cōponitur ex p et lacio/ mutatis r in l et a in i.

Pest. **L**acit/decipit/inducit. **L**at lacis dō fraus est. **A**las siue lac laceo esse: quia verba a laceo cōposita et fraudis et lactis participē significationē habeant. **A**nde et lacto as. propter quod et in bonam partem et in malam accipi possunt: ut allicio/elicio et alia. **A** pellicio sunt pellicae/pellicatoz/pellicae et pellex. **E**st et perliceo siue perlicio: quod plus est. **L**ui. li. iiii. si textus non est viciatus. **M**egociū inquit datur: ut quos quis posset ex collegio tribunoz ad intermissionē perliceant. **P**ellicio tamē et pellex et pellectus magis in visu sunt quā pelliceo. **P**erlectus in ista significatione nequaquam haberi puto: sed pellectus tū ne a perlego putaretur. **P**ellicatoz/qui ad fraudem pellicat. **P**ellex ut inquit iuriscōsultus illa vulgo appellat: que cum eo cui vxor sit corpus miscet. **I**nde apud oratores et poetas pellex non tam viri quā vxoris nuncupatur. **L**ic. **A**roz generi/nouerca filii/filii pellex. **S**ue. de scela. **P**ertereo actiōes **D**olobelle: in quibus est **D**olobella pellices regine dicit: **C**ōcubina que cū ce libe viro sine nuptiis locū tenet vxoris quā greco vocabulo πάλλας pallacen appellamus. **S**ue. de **A**etia. **I**nde quieti vacabant accubante aliqua pal-lacorum quas in locū defuncti gentis plurimas constituerat. **I**ustinus quoque cyri pallacen notat licet vitio librariōz pellice scriptū reperiat. **P**ellex latinū nomen est a pellicio: quod est blandiendo decipio: quia blandiēdo virū ab vxore seducit. **L**ic. in **S**al. **O**mnium cubiculorū pellex: et idem postea adulter. **I**. **P**ur ex ledebas alienas vxores peripiens eis maritos: vir postea lesisti maritos peripiens eis vxores. **P**ellicanus as. actus quē pellex exercet: sicut cōcubina: tus quem cōcubina. **P**ellene pe. pro. oppidū achaig in dīe **S**tra. **A** quo pel-lenae populi. **P**eligni populi maris finitimi: quorū metropolis est sulmo. **P**elignum enim est verba ex qua **Q**uidi. duxit originem: sicut ipse testatur **P**eligne gēis gloria dū car ego. **P**elluceo/permediū luceo. **I**uue. **C**retice polluces. **P**elozis idis. genus cōche. **H**ora. in **S**er. **D**urice ba-iano melior lucrina pelozis. **P**elozus pe. pro. promōtozū scilicet italiā versus a **P**eloro gubernatore naui. **A**nnibalis ibi sepulto. **H**ō po. **A**nnibal fugiens ex apyria cum ad has angustias deueniret leuētis pelagi et pro diti se putasset pelorū gubernatorē naui occidit et tumulauit. **D**e hoc promontorio **L**uc. lib. ii. **E**xtrēmi colles siculo cesserē peloro. **P**elorus latine excelsus et vastus. **Q**uo nomine dicitur est polypthemus ab **H**omero. **P**elicanus/avis egyptia: nascit in solitudinibus maxime nili fluminis. **D**uo autē sunt pelicanorū genera: ut docet **D**iero. **U**nū volatilis: aliud aquatilis: et latine dicuntur onocrotali: greci πτελεκαονος pelicanos. **H**ec aues tanquā colapbis rostrozū dicuntur occidere paruulos suos: eosdemque in nido occisos a se lugere per tridū. **P**ostremo dicunt matrē seipsam grauitur vulnerare: et sanguinem suū super filios fundere: quo illi superfusi reuiuiscunt. **D**iero. ad presidiū sic habet. **P**elicanus cum suos a serpēte filios occisos mortuos inueniunt/lugent et se et sua latera percussunt: et de sanguine excusso ad latera corpora mortuorum se reuiuiscunt. **P**ellus dicitur cum est a carne separata: que cutis antea dicebat. **I**uue. **H**abes deformē pro cute pellē. **D**icta pellis: ut quidā putant a pellendo quod eternas iniurias tegendo repellat. **H**ec postquam cōtinata est ad calceos et cetera opera faciēda aluta dicitur. **C**laro: **P**asceolus sacculus est ex aluta factus. **H**uius diminutiuum est **P**ellicula.

Pelleluina/locus vbi pelles venduntur. **P**ellicia vel pellicea velles ex pellicibus. **D**iero. contra **I**oui. **D**ieci in vallem lachrymarū tunicis cōiūctis et pellicis vestirentur. **P**ellicus a. um. quod est ex pelle: ut vestis pellicea. **P**ellitus a. um. pe. pro. quod pelles habet. **P**roper. **P**ellicos habuit rustica corda patres. **P**elliculo as. pen. cor. pellicibus obturo. **C**ol. **V**as opulatum pelliculant. **P**elliones qui vestes pelliceas et alia ex pellicibus operant faciunt. **P**ello as. **Q**uis non sit in visu: habet tamen compositas. **A**ppello/cōpello et interpello. **P**ello is. **P**epuli pulsum. i. percussio/serio. **T**eren. **Q**uam nam a me pepulit tam grauitur foras? **A**liquādo abigo/extrudo. **P**lau. **P**elle animo timorē mori adiret gnar. **H**uius cōposita sūt abpello siue aspello/ appello per duplex pp. cōpello/depello/dispetto/expello/impello/ pello: quod est a longe pello/amoueo. **S**al. **C**ollegam suū **A**ntonii pactiōne prouincie propulerat ne contra tempus dissentiret. **A**liquādo significat vitraduco. **C**ol. lib. ii. **C**um ventum erit ad versuram in priorem partē iugā propellat. **P**erpello/perfecit pello/induco. **L**ui. lib. i. **I**ncensam multitudinem perpulit: ut imperiū regi abrogaret. **R**epello/retro pello: a supino pulsum sit frequentatiuū pulso as. **A**ntiqui etiā dixerunt pulsum: a quo pulso as. **P**elta/scutū breuissimū in modū lunę iam medię. **T**ir-gi. **D**ucit amagōnidū lunatis agmina peltis. **A** quo nomine postea peltaste pedites appellati sunt: quod motum concursumque leuiores erant. **P**eluis quasi pede viro: ut **S**ar. inquit. **A** pedum lauatione. **A**lii peluin sinū aquarium putant: in quo variegat res perluuntur. **P**elluuiū et peluuiā feminino genere vas quo lauatur pedes: sic malluuiū et malluuiā vas quo lauant manus. **D**icitur pelluuiū a pelluendo: hoc idē polubz dicitur. **L**abz cōmune est: quod vulgo dicit bacille: similiter et peluis. **P**elusiū vñ est ex ostiis nili et ciuitas prope in quadā egypti parte que augustanica appellata est. **A**ppetthe baidem. **H**anc vidē condidit **P**eleus achillis pater monitu deozū post lustrationem. **E**o enim tempore **P**eleus furis agitabatur: quia fratrem **F**ocum interemerat et purgari querebat. **H**inc sit pelusius a. um. pro pelusiacus a. um. penul. cor. **S**ar. **A**ccipe nilia cam pelusiā munera gentem. **T**irg. lib. i. **G**eo. **N**ec pelusiace curam aspēnabere lentis. **P**elusiote/populi pelusium habitantes. **D**iero. contra **I**oui. **I**mpelle si vales pelusiotem ut mādudat cepe. **I**dem in **D**āma. **P**elusiotas nos appellat et lures os animalis et carnos. **P**endeo es. **P**ependi pensum/significat in sublimi siue suspensum esse. **T**racit a pennis auis. **T**irgi. **I**n cultisq rubens pēdebit sentibus vna. **P**lau. in ali. **M**undus vincens centum pondo es per pedes quādo pendes. **H**inc per translationē pendere pro sustentari ponitur. **Q**uidi. **P**endet et a vestra nostra salute salus. **Q**uandoque pro cruciari et in pena esse. **E**t sic construitur cum genitiuo vel ablatiuo. **L**ic. lib. i. **T**ul. **D**e si expectando vel desiderando pendemus animis/eruciamur et angimur. **I**de in **H**ort. **E**t qui expectat/pendet animi. **E**t pendere dicitur qui nimio desiderio alius rei in cētus cessat ab omni alio opere: id vñ sollicitus expectat. **Q**uidi. **M**arrantis coniunt pendet ab ore viri. **T**irgi. **D**um consulta petis nostrosq in limine pendes. **I**te dubitare. **S**ene. **P**endet animis et in diuersa trahit. **I**tem cessare. **T**irg. **P**endēte opera interrupta minores murozū ingentes. **H**uius cōposita sunt: **A**ppendo/dependeo/impēdeo/propē-

deo et suspēdeo: qd est supra pendeo. Col. lib. v. Rusticos subigere iugo palmā et ita collocare ut sol minime suspēdeat. Interdū est mediocriter vel quasi imminere. Luce. Peto. Quid ipsa res modo honesta/modo turpis suspēdet flagitiosum est.

Pendeo is. pependi pēsum verbū actiui. Et assumpta est neutrum in alio sentiu. Significatq; pondero: et per translationē considero/estimo. Tū et eos genitiuos regit quos verba precii significantia habere solent: ut Magni pendo/parui pendo/nihil pendo/flocci pendo et huiusmodi quod est in magna et parua estimatio ne habeo. Unde magis separata et cōposita sunt dicenda. Pendere est etiā soluere. Livi. li. j. Ad equos emendos dena milia grīs ex publico data: et quibus equos alerent vidue attribuit quę bina milia grīs in annos singulos penderent. Salu. Semper illis reges tetrarchę vectigales erant populi/nationes stipendia pendere. Unde penam pendere proprie dicitur qui ob delictū pecuniā soluit. Virg. Tum pendere pēnas cecropide iussiq; ex eo tractum est q; pēre graui cum viceretur romani eo pensio nō numerato debita soluēbant. Libalis enim et dupondius appēdebatur assis. Unde grīs grauis pena. hinc pēstiones dicitur. Item pendere sustinere. Lactan. li. ij. Eoq; impetatis ac scelēris sui supplicia pēsturos. Composita sunt: Appendo/compēdo. unde cōpendium. Dispendo/varie pendō: quo dispendiū. Dependo quod est do. Col. libro. v. Namq; aliter incal sum penditur opera cum degeneres etiā renouate pūitūti seruabunt ingenū. Expēdo/impēdo/perpendo/diligenter cōsidēro seu perfecte pōdero. Lactan. lib. v. Nihil enim sapiunt nisi terram bonāq; et mala solius corporis sentiu ac voluptate pēpendūt. Luce. Quid in incitia fieri oportet quę tota virtute pēpenditur: id est eracte ponderat/examinatur. August. lib. iij. de ciuit. dei. Nec nos in ea re diligētiū requirenda per multorū scriptorū perpenia testimonia demozemur. Pēpendo/pēpendo/antepēdo. Propter. Et tuas pēpendent demissa in pocula ferta. Rependo et suspēdo. sursum pendo/alte ligo. Virg. Ante noua rubeant et pata coloribus ante garrula et signis nidam suspēdat birundo. Quādoq; suspendere est anxiū esse. Plau. Tū compos mētis sum ita mihi suspendit animū. Virg. Suspēsi eury pūm/citātū oracula pbebi mittimus. Et quoniam dum anxiū sumus etiā dubiū efficiūtur. Suspēsum quādoq; pro dubio ponit. Seneca: Suspēsus animo quid agere cogitabat. Item pro placido ac silenti. Teren. in Phor. Nec vbi ego audiui ad fores suspēso gradu placide ire perrepi. Et suspendere etiā est pendendo interficere. Lactā. lib. iij. Tum suspēderunt cum inter duos notios mediū qui ob latrocinia dammati erant. Hinc suspēdiū pro suspēsiōe. Gel. Suspēdiō vitam finiunt.

Pensio as. a pendo vel a pendeo frequentatiuū/significat sepe pōdero/estimo: vel aliquid pro alio do. Luce. ro. ad Guli. Paupercula vidua omnes dicit in oblatione munerū dei superare locupletes quę non pōdere suis sed offerentiū voluntate pensantur. Galeri. mari. lib. j. Deductus ac missus ad senatū legatus ut ex re vno et sene cōplures pēnorū iuuenes pēlarent in contrariū dato consilio carthaginē petiit. Hinc cōpensio/dispensio/repensio. Luce. De eo autem quāteris approbare conuictū et homicidiū racha et adulterium et ociosum sermonē et impietate nō supplicio repensari iam responsum est.

Pensito as. sepe vel valde bene pōdero/examino. Pl. lib. vii. Is demum vitam equa lance pensitabit qui semper fragilitatis humane memio: fuerit. Gel. li. j. Aut virtutes pensitabat/aut vitia rimabat: ut iudi-

cium esse factum ad amissum diceret. Et pēstare est soluere/coluere. Pl. libro. xij. Qui tradit singula milia talentū tauris annua pensitasse arabas regib; periarum. Luce in oratione contra mitchydam. Quę tandem esse estimatis/aut eos qui vectigalia vobis pensitant/aut eos qui exercent/aut expugnat: id est soluere solent.

Pensitator/ponderator. Gel. Verborū pensitatores subtilissimi: a pensito as.

Pensoz/qui ponderat: a pendo is. Aug. li. vj. cō. Dubitare stultū est: quin vtiq; melior sit q; mētor celi: et numerator siderū et pensoz elementorū.

Pensiculo as. idem qd pensito. Gel. Pensicula vtrūq; moderare reperies suo quodq; in loco sonare aptissimē. Hinc pensiculatores dicti sunt qui aliorū dicta suę dictiones eracte ponderant. Et pensiculate aduerbiū: id est cum pondere.

Pensilis et hoc pensile penul. corre. quod suspensum et sublime est: ut Pensilis hortus: qui supra edifica factus est/hoc est in solario vel in aere sublimis. Sic pensilis vna: Luce. Tum pensilis vna secūdas ornabat mentas. Pensilis homo qui suspensus est. Plau. Restim volo mihi emere qui me faciā pensile. Pensilis lectus/pensiles lychni/et suspēsi sunt et in aere pendētes. Pensilis/vibis quę subter cauata est. Pl. Leguntur et pensiles hortos: immo vero totum opidum fecisse nullo oppidanorū sentiente. Idē Da gnitudo et frequentia cloacarum viderem pensilem fecit. Pensile horreum: quod nos vocamus granariū q; sit in altiore domus loco. Col. libro. j. Sed nos in nostris regionibus quę redundant vlgine magis illam positionē pensilis horrei probamus. Aliquādo tamen pensilis dicitur mollis. Virg. Plentis matres in mollibus. Ser. id est pensilibus. nam molle et pensile conuertuntur.

Pensa a pendendo: qd pro aliqua re cōducta soluitur. Et pensa plurali numero manipuli lanę pel lini q; pēdent ex colo et fuso trabuntur. Nam cum dicim; trahit pensa: idem est ac si diceretur filat. Qui. lib. ij. fa. Lumen ad erigū famulę data pensa trahēbant. Iu. li. lib. j. Pensa inter virgines partiēt. Quādoq; pēsa capiuntur pro filis. Virg. de textrice. Exculsi manibus radiū reuolutaq; pensa.

Pensus a. um. ponderatus/examinatus: per translationem ponitur pro bono et sapiente. Plau. in Sti. Age tu altera vtra sit conditio pensioz virginem an viduā habere. Quādoq; ponitur pro equato. Sal. Nec id quibus modis assequeretur dum sibi regnum pararet quicq; pensū habebat.

Pensio dicitur id quod pro re aliqua conducta soluit: id est qd datur pro rei alicuius vsu/aut agri/aut domus. Luce. Lepte Teneoz tamen dū a Dolobelle procuratoribus exigam primā pensioē.

Pensionarius/qui pensioē alicui soluere tenet.

Pendulus a. um. qd pēdet. Quis. Lassarēt viduas pendula tela man. Diero. ad pāma. Daluit in humilis/ozibus tuto pergere et pendulo gradu in sublimis: ibus fluctuare. Col. Tum deinde macriora et pendula loca luna crescente simo iuuanda sunt.

Pentateuchus/dici potest volumen quinq; librorū. nā πεντε quinq; τευχος volumen.

Pentaphyllon/herba quinq; folia habens: habet multas virtutes.

Pentarchus/qui quinq; viris p̄est.

Pentecontarchus/dici potest quinquagenarius. i. qui p̄est quinquaginta. Nam πεντηκοντα pentecōta quinquaginta dicuntur.

Pētecoste es. a pētecosta dici pōt qnāgenaria qm̄ hec dies a resurrectione dñi distat quinquaginta diebus. nā pentecostos latine quinquagesimus dicit.

Pentatbli dicitur illi qui in ludo quinqs artes gymna-
sticas exercent videlicet discum/cursum/saltus/pale-
stram et iaculatione et ipsa exercitatio pentatblon lati-
ni alio noie quinquertiu/a quinqs artibus et ipsi pen-
tatbli. latblete qui his quinqs artibus se exercebant
quinqertioes appellantur. *Ante* qd significat qnqz
et alio certamen. *Pli. de Virone.* Sic fecit del-
phicos pentatblos.

Pentemumeris. pe. cor. latine semiquinaria cesura est:
quotiens post octo tepora syllaba relinquit partem
orationis terminans. *Hec autē cōmunis est: ut* Dia
vincit amor: et nos cedam^{us} amoru. *Penthe* em qnqz
uero diuisio vel pars.

Pentastice porticus dicitur a quinqz columnarū or-
dinibus.

Pentapolis. pe. cor. regio inter palestina et arabiam:
a quinqz ciuitatibus sic appellata: ubi sodomū et go-
morū oppida. *Hanc regionē: ut Solinus scribit*
de celo tacta testat humus nigra et cinere soluta. Ma-
scuntur ibi poma que comedij non possunt: licet ma-
scura videantur leniter manibus pressa sumū exhalat
et in puluere fatiscunt. Est et pentapolis regio in Ly-
bia a quinqz ciuitatib^{us} dicta: q et Cyrenaica vocat.

Penus hic vel hec quartē declinationis. Et hic pen^{us} pe-
ni fm *Piscl.* Et hoc penus penosus. Et hoc penum.
Et hoc penū indeclinabile significat omne esculētū
potulentū quo vescuntur homines. Dicit^{ur} pen^{us} q
ea que longe vsionis gratia contrahunt et recondun-
tur non in promptu finit sed intus et penitus habeant
tur. *Fel.* Penosa res necessarij ad victū quotidianū.
Plau. in persia. Nam nisi penus annuus hodie con-
uenit: cras populo prostituat vos. *Teren.* in Eu. Qui
us ad te penū omne congregab^{at} clanculū. *Lucil.* Ut
vixi legata penus. *Mora.* in neutro genere. Anno
ne prosit potest frumenta penusqz. *Penū* as. *Glos*
quibus cordi est intra tunica man^{us} leua dextra in pe-
num berile. *Hel.* Et massuri auctoritate demonstrat
ebus et cetera ligna qz penosi adscribi posse. *Mos*
do aromata casei/carnes salitas et alia esculenta da-
bitus seruanda.

Penuariū siue penuaria cella dicit^{ur} omne qd in penu re-
ponitur et ipsum penu et qd in penu est.

Penuria quasi viens penu: vel qd pene vixat: vel qd pe-
ne minus sit qd necesse est significatqz omne inopiam
rerū: et pserum earū q in penu recondi solent.

Penes ppositio quomodo sumatur. *Vide in dictio-*
ne apud.

Pene aduerbiū significat quasi.

Pencus fluuius in thessalia inter ossam et olympū des-
cens collib^{us} dextra leuaz molliter curuis in eo cur-
su tempe quinqz millibz passū longitudine et ferme
sex latitudine pulcherrimus ager.

Penelope Icarī filia et Ulyssis vxor que lanificio et ab-
sentia mariti solabat et procos frustrabat quibus se
concessuram absoluta tela pollicebat: sed vt eos lon-
gius frustraretur noctu retegebat: quod interdiu te-
pulsit. Dicta ab aubus que penelopes dicitur: cu-
ius nominatiuus singularis est penelops: cuius prius
arnea vocaretur quasi abiecta repudiataqz. Etenim
in mare proiecta ab Icaro peribeaqz parentibus se-
runt educasse penelopes.

Penis feminini generis/cauda dicit^{ur} a pendendo. *An-*
dez ossam porcina cum cauda ossam penitā dicebat.
Hinc peniculos dicimus quibus calceamēta tergū-
tur: post autem penis virile membrū dici ceptū est: si-
cut et salax cauda q non tā a pendendo q a penetran-
do quidam dici voluerunt: et rectius masculino ge-
nere profertur. *Iuuenia.* Mouerunt mauri atqz indi
que psalteria penem. *Alsc.* Est quidem mascu. sed
apud *Iuue.* que psalteria legitur.

Penitus a um. penul. produ. quod ex pene: hoc est cau-
da est. *Vnde* penita ossa. *Ossa* porcina cum cauda
da. *Penitus* penul. cor. significat qd est intra. *Plau.*
in asi. Age queso excrea vsqz ex penitis faucibus etiā
amplius. *Vnde* penitior interior: penitissimus inti-
mus. *Vnde* penetro penetras.

Penitus aduerbiū locale quasi pene intus: id est valde
interne seu intrinsicus vel intima parte et secrets: vt
cum dico: *Penitus* me nolis: hoc est intus et in cute
Virgi. Et causas penitus tentare latentes. *Fit autē*
a pene. Id enim pene nos videtur esse qd est peni-
tus reconditū. *Interdū* ponitur pro aduerbio quali-
tatis et significat. *pilus* vel valde. *Virgi.* *Penitusqz*
sonantis accessit scopulos. Quandoqz significat lō-
ge. *Idēz:* *Penitusqz* alias aduecerat oras. *Hinc* pe-
nitus a um. de quo mox est dictū.

Penicilla instrumenta pictoria. vide infra in peniculus.
Penetro as. quasi penitus intro. *Lactā.* li. ii. *Ad egypti-*
prios et magos et perlas vsqz penetrat.

Penetrabile qd facile penetrat. *Virgil.* *Penetrabile*
telum. *Var.* *Me* madidos intrer penetrabile frig^{us}
in artus. *Interdū* sumit passiuē: qd facile penetrat.
Liui. lib. xlv. Et in asperis locis silex sepe impenetra-
bilis ferro occurrebat.

Penetrare nomē substantiuū significat omne partē in-
teriozem domus vel templi: licet sit intecta seu omne
qd in intimis partibus est. *Quā penetrare sacrificium*
dicebatur qd in penetrabili: hoc est in intima parte do-
mus fieri solebat. *Lactā.* de opi. *Quātū* enim vide-
re possemus si mens ab intimi penetrabilibus capitibus
pereriguis cauernarū rimulas attingeret.

Penates dicti sūt dij domestici: q penes nos nati sūt
vel q non longe absint ab hac vita: siue q penit^{us} in-
sident. Et quo etiā penetrales a poetis vocant. *Alu-*
a penū hoc nomen deriuant. *Var.* *Penates* esse di-
xerunt per quos penitus spiramus: per quos habe-
mus corpus: per quos rationē animi possidem^{us}. *Lu-*
ius nominatiū singularis fm aliquos est hic penar.
fm aliquos hic penaries.

Peniculus et penicillus siue peniculū et penicillū: quibz
diminutia videantur a penis. Significant tamē ea
quibus calceamenta valasqz tergūtur. Item quibus
pictores pingunt: quoniam ex caudaz extremis artibus
sunt. *Pli.* lib. xxxv. *Arreptoqz* peniculo lineas ex co-
lore duxit summe tenuitatis per tabulam. *Idē* in eo-
dem. *Alus* ad penicillum aut sit lignum colorare li-
beat. *Quintilia.* lib. ii. mlti. Et celatoz celū: et pictos
penicilla desiderant. Item quibus *Albarū* rectorio
inserunt qui dicuntur rectorij peniculi. *Pli.* *Setarū*
ex his penicillis rectorijs cinis cum adipe trit^{us}. Itēz
quibus vulnera stipantur. *Vel* ideo ne claudant^{ur}: vel
vt aperiant magis: vt sunt penicilli ex linteolis con-
crepitis ex medulla sambuci et ex spōgia. *Idē:* *Tum*
peniculo vulnus apertū. Omne pgetera quoad ali-
qd mundandū illiniendū ve vtimur: penicillū vel pe-
niculū vocam^{us} ppter similitudinem spongie sit factū. *Ter.* in
eu. *Quid* ignauē peniculū pugnare q istuc huc por-
tes cogitas? *Pli.* *Hisopūqz* cum myrrha calidū pe-
nicillo illit. Item spongie genus nobilissimū est qui
penicillus dicitur: ex quo sunt penicilli.

Peniculamentū pars vestis q terrā attingit. *Enni.* *Pe-*
dent peniculamenta vñ ad quēqz pedū.

Penna per duplex: n autum est. Sunt enim penne ma-
iores q plume. Et est generale ad pinnas: scz sumita-
tates et ad plumas: pinne autē proprie sunt pene que
plume: hoc est molliores et erigū pene non sunt.

Pennula siue pinnula pars summa auris ab acuitate ob-
cta. *Vnde* in *Leui.* legitur. *Lūca* que non habet pe-
nulas et squamas in aquis polluta erūt. *Proprie* ve-
ro pennula diminutiū est a penna. *Aug.* lib. v. de ci

ut. dei. Qui nec auis penula nec herbe flosculus nec arboris folium sine suarū partū convenientia dere-
quit. L. li. ii. de natu. deorū. Et autē pennulis vti possunt tum volatus eorū matres prosequunt.

Penula per simplex n. vestis que nebuloso seu pluuioso tempore supra tunica assumitur loco palli: ad ar-
cendas a corpore pluuias. Pompo. in panicea. Pe-
nulam in caput induce ne te noscat. Quintil. Et gal-
ba penulam roganti amico respondit. Si non pluerit
nō op' est tibi. Si pluerit ipse vtar. Juue. Et mīto stil-
laret penula nimbō. Nec si ex pellib' esset scortea vo-
cabatur. Var. Ingrediare viam celo licet vīs scie-
as. Ad subitas nūq' scortea desit aquas. Aug. lib.
i. con. videtur significare penulā fuisse habitū gram-
maticorū. Quisq' inquit penulatozū magistrorū au-
dit aure sobria ex eodē pulvere boiem clamāte dicit
tem. Fingebat hec Domerius. Ulpian. inter cōmu-
nia vestimenta quibus vir & mulier promiscue vru-
tur penulas annumerat. Var. dicit non querēda esse
penulam homini qui habet virtutē. scribit Lampri.
Alexandri cōstituisse: vt senatores penulis intra v-
ber frigidis causa vterentur: cum id vestimentū ite-
nerarium & pluuiū fuisse. Erat etiā penula causapi-
na candida ac villōsa qua per estum vtebant. Var.
Is mihi candor inest villōzū gratia tanta est. Et me
vel media sumere melle velle.

Penatus a. um. qd penas habet: vt volucres pennate.
Sic Impennatus qui pennas nō habet.

Pennarium in quo penne reponuntur: sicut calamariū
in quo calami.

Penularius penula indutus. Vide in dictione penula.
Penulariū locus in quo penule reponuntur.

Peplus siue peplos vestis solennis que induitur vel vi-
ro vel femine vel deo deye. Virg. Trinibus illades
passis peplosq' ferebant. Plau. Nunq' ad ciuitatem
venio nisi cum inferur pepulum bodie. Poete tamē
vt inquit Ser. adhibetur hoc nomine.

Pepones melones. Licio. in lib. Hum. In mentē ve-
niunt pepones.

Peptis latine concoctio. vñ peptice medicamenta ad
concoctionem que foris adhibentur. Cato. Teu. re-
re. Inde dispeptia mala coctio: quando cibi non
perficiuntur.

Per prepositio est: que separata quādoq' locale/ quan-
doq' temporalē habet significationem: vt **Per** vrbē
vado: per mediū diē operor. Quādoq' denotat per-
sonam: vt **Per** medios ruit ac morientes nomine cla-
mat. Quādoq' iurandi est: vt **Per** polid est p pollui-
cem. Quādoq' obtestandi. Virg. Per te per qui te
talem genuere parentes. Quādoq' mediū quēdāz
& quasi intercessorem significat: vt **Per** meos amicos
obtinui. Licio. Qd **per** me certior: sias: id est me opan-
te. Composita dō significat perfectionē denotat. Lactan. Si
legit/ perlegat: id est vqz ad finem legat. Licio. Nun-
cius qui litteras accepit/ nō perulit. Aliquādo in bo-
nū vel in malū accipitur: vt **persequor**. Aliquādo ab-
negatiua est: vt **perfidus**/ **periuus**/ qui fidem & iustu-
randum fregit. Aliquādo significat **per** mediū siue
trans: vt **perfluor**/ **perpluo**. **Perficiū** **per** cuius me-
dium videmus: vt **crystallus**. Aliquādo habet vim
aduerbiū & pro valde ponit/ tamq' superlatiuo qd po-
stiuo iungitur. Colu. lib. iiii. Nam credidisse villicis
vel etiā vinitorū locordis est: cum qd lōge sit facilius
aduc perpaucissimis agricolis cōtingit: vt nigri vi-
ni stirpe careant. Licio. Pergrauē mihi visum est. Et
si addat qd significat maxime: vt **Perq' bonus**: id est
optimus: **perq' magnus**: id est maximus. Agg' etiā
superlatiuo. Curt'. **Perq' maximo** potest exercitu
cōparato. Aliquādo significat nimis vehementer: &
in bonā & in malā partem: vt **Peritinar**/ qui nimis te-

nar e st/ durus & inero:abilis. De quo infra. Compo-
nitur autē cum dictione incipiente ab a: vt **perago**. b.
vt **perbibo**. c. vt **percurro**. d. vt **perduco**. e. vt **perco**.
f. vt **perfero**. g. vt **pergratus**. h. vt **perhibeo**. i. vt **per**
rus. l. vt **periego**. m. vt **permitto**. n. vt **permocto**. o. vt
peroro. p. vt **perpendo**. q. vt **perquiro**. r. vt **pergo**: vt
per/ & rego cōponit/ vnde & **peritū** **perrepi** facit. l. vt
perluadeo. r. vt **peritina**. u. vt **peruerto**.

Pera pellis a collo ad lēbos pendens: a quo **pera** sac-
culi genus. Vnde **pera** viatoris vocam' qd panē & ali-
qd obsonū gestare viatores solent: quēdamodū po-
culū viatorū quorū. Eius dimi. est **perula**.

Pera cū diph. vterioz iudeq' per/ qz vt inq' **Stra**. Re-
gio que trans euphratē est/ **pera** notatur.

Perago is. peñ. cor. peregi peractū/ pfectio. Gene. Dia-
mchoar/ nihil peragit. Interdū **perduco**. Plau. Ma-
uem peregit in portū. Apul. Et multas noctes/ pegi
insomnes. Interdū **pertracto**. Virgil. li. vi. Omnia
percepti atq' animo meū ante peregi. Interdū **per**
trabo vt **pertrahere** facio: vt **Per** me ad carceres ad
mortem vqz peregi. A pago fit padio qd est pfectio.
Licio. Senec' padio gratis est. **Peragere** reū signi-
ficat cōdēnare: sed facere reū est accusare. vñ ait iure
cōsul'. **Peragisse** reū nō alio qd videt nisi & cōdēna-
uerit. Plu. Dum **peragitur** reus.

Peragro as. penul. core. ex per & agro cōponit: iuxta
prepositionis & agri significationē debet significare
per agrū siue per agros ambulo. Sed quia qd **per**
agatur exprimitur: & pro actiuo ipsius verbi ponit:
agri significatio remouet: & pro ambulo siue inqui-
rendo circūueo sumit. Licio. lib. iij. offi. Et ob eā cau-
sam vrbē relicta rura **peragrans**: sepe soli sumus.

Peragro. Eandem oram italicē que quondā magna greg-
cia dicebatur laborio sissime **peragruit**. Vnde **pergre**
nus peregrinoz & peregre dicuntur.

Peranno as. significat per integrū annum tempus vs-
uo. Componitur enim ex per & anno as. Macro. li.
i. Satur. scribit pscos Romanos mense Martio
& publice & priuatum ad annum **perannāq' sacrificia**
tum ire solitos: vt annuare **perannareq' cōmode** lice-
ret: hoc est vitā degere incolumē per annū integrum
Sue. in Gelsp. Idcoq' puella nata non **perannauit**.

Pereno dō p e significat diu viuo & duro: de q' infra.
Perbibo. pe. cor. pfecte bibo. Lac. li. ii. Infecti sunt p-
suasione ac penit' eoz mētes succū stulticiē pberūt:
sed hoc per metaphorā.

Per causa siue p specie significat p simulatā cām. Lul.
li. iiii. Et cū appropinquet ianue rex p cām aliquā in
angustis substineret a tergo agmen. Idē. Vbi postq'
aliqd moneret colloquēdo cū Annibale rati nocte p
speciē venādū vrbē egressi ad eū poficiūcūtur.

Percello is. pculi pculum/ significat euerto/ percutio.
Var. Alius tenerā abiecti solus pcellit. Aliq' disse-
ro. Lucil. Ad nonū hoc **percellit** auiū.

Perceptio is. pe. cor. pfecte capio. Aliq' ponit pintel-
ligo/ sentio: a quo **Perceptio**.

Peritus penul. core. nimis incitatus qui ira ac furore
accensus. est.

Percoarcto as. ex p & co & arcto abiecta n. arcto dō fre-
quētatiū ab arceo fit & significat pfecte cogo siue cō-
stringo. Col. li. ii. de signo loquēs. Tac demū inq' cō-
uertemur & vtrūq' siccatū **percoarctabimus** in strin-
gam: atq' ita manipulos vinciemus.

Percolo pe. cor. pfecte colo. i. amo siue venero. Plau.
in tri. Fecer' partius ceter' facit. prem tuū si pcoles.

Percontor per o & sine cante r/ a conto dicit quo nauē
vntur ad loca nauibus opportuna. Nam aque al-
titudine conto pertērant. Juue. Et sic aliquos manes
& subterranea regna. Et cōtūz stygi rana in gurg-
te nigras. Atq' vna transire vadū tot milia cymba.

Percunctor sō per u r c ante t sit a cunctis a. um. q a cunctis perquiratur q is qui curiosus est per cūcta interroget. r vtrūq significat diligenter interrogo. **Plau.** Quid isthuc in mente est tibi ex me: mi vir p cunctarier: id est morari querendo siue per cuncta inquirere. **Pli.** Percunctoris quasi licitaretur opera effecta: parū nescio quid dixerat. Est etiā percuncta r expectare. **Terē.** in phor. Percunctorū ibi ad pōr tum quoad se recipiat.

Percuro valde curro siue currēdo perseuero. **Plau.** in Sti. Percucurri vt nunciaret nunciū exoptabile. **Terē.** in an. Lōtinuo ad te poperas percurro. **Do na.** Quid quantū pperans r percurro vt continuati onem cursus ostenderet. Quādoq percurrere est p aliquē locū currere siue discurre. **Aug.** per transla tionem. Et quid opus est mltā percurrere: r multa vana berefūm enumerare. Quādoq est negligenti r cursim pertransire. **Lice.** lib. ii. de oia. Et multo ap tius ad intelligendū si sic construi aliquando ac non ista breuitate percurratur.

Percuro as. pe. pio. perfecte sano. **Lurtius:** Percura to vulnere acrius obsidioni institit. **Percussus** participiū a percello sepius ad animū refer tur. **Sieg.** Ana mulieris voce percussus dum mori timuit vitā negauit. pculsus ad corpus sit a percutio. **Percudo** is penul. pio. perfecte cudo r quasi frango. **Col. li. ij.** Animaduertat auarius an pulli rostellis oua percuiderint.

Percutio is pe. cor. percussus percussus: ex p r quatio q in cmutata r abiecta a significat ferio: **Lui.** cōpositū est **Repercio.** **Ambro. li. i. offi.** Cum malediceretur nō remale dixit: cum pcuteret nō repculsit.

Perdo perdis perdidit perditum ex per r do/ significat amitto: quasi amittis do. Qui autem nimis dat quic quid habebat amittit. **Idero. lib. i.** Regū. Et de as/ his quas perdidisti ne sollicitus sis: quia inuēre sunt. Et pdere est perimere: quoniam quē amittuntur quasi mortua nobis esse videntur. **Terē.** Dū te perdant. **Quius** cōposita sunt: **Deperdo:** qd est in totū pdo. **Caius** scribit de peditum dici quod in natura rex esse deuit. **Diminucum** qd vsu raptū est. **Disperdo** consu mo vel varie pdo. **Plau.** in Tri. Degetea aliquan tum animi causa in delictis pdidit.

Perduo veteres dixerunt p pdo: a q perduar: **Plau.** Dū te degeas omnes pduagint cū isthoc hoie.

Perditus a. um. amittus. Et pditus qui ita alicui pcur/ bationi aut vitio subiaceret: vt inde se eximere non pos sit: r qui omni vitio cōtaminatus est ita vt de eo nul la spes habenda sit: pditus dicitur. **Perditū** enim di cunt qd interitū ac recupari non pōt. **Lice.** lib. ii. offi. Dum hoies pditū hant illā cruentā r meminerint et sperabunt. **Perditū** pdamus plus significat q pda mus solū. Est enim exaggeratio quedam **Licronis.** **Terē.** Ne puerū perditū pdamus: hoc est ne ex in/ felicissimo infeliciore faciamus.

Perdite amare: est vehementer amare.

Perdis auis nota a pendo dicta. **Nam** vt **Ambrosi** Breneo scribit. Hec auis dicitur esse plena fraudis r fallaci: quē decipienti viatoris vias calcat atq ar tes nouerit vt cū a pullis auertat suis. Certe si insiste re aduerterit: tū diu illud q diu soboli fugiēdi signū tribuat r potestatem: quā vbi euasisset insensit: tunc se r ipsa subtrahit: r lubrica arte deceptū insidiantē relin quit. De hac **Idero.** ad pēditiū. **Perdis** aliena oua calefacit furatis suis. Sz cum creuerint in nido/ pul li euolant r ad parētes suos redeunt: mentitū paren tem omittentes: perditos sibi insidiantur. Et si affe rant illos ad syluā q eos habent vocem emittunt ab/ scondit: r sic ceteri veniunt r rebus capiuntur: plus pedibus q pennis fugiunt aucupantes. Et si ad hoc

fuerint vt capiatur: sibi simile colore lapidēdem que/ runt: r ibi se supinos ponunt.

Perdius ex p r dius qd est dies: r is dicitur qui p diem vigilat sicut pernox: qui p noctē vigilat. **Bel. lib. ii.** Stare solitus socrates dicitur: pertinaci statu pdius atq pnox a summo lucis ortu ad solem alterū ouēte inconnuens: immobilis: bīdemq in vestigiis et ore atq oculis in eundem locū directis cogitabād tāq quodā secessu mētis atq animi facto a corpore: id est per diem r per noctē. **Sene.** Id perdius pnoxq age bat. Sic interdus intra diem vel per diem: quia nul la vigilationis appia significatio inest. **Pius** autem p die ponit in cōpositione: r nomē est r notitiū ca/ sus: sicut noctu pro nocte. **Plau.** in **Ver.** Neq con quiescā vsq nocturneq diu pius pfecto q aut ami/ cam/ aut mortē inuestigauero.

Perdono as. significat remitto. **Aug.** in interpretatione

Pē. Expectas: Recedis a pēis pdonabit pēā.

Perduellus hostis dī. **Plau.** in am. **Perduelles** pene/ trant se in fugā ibi nostris animi additus est.

Perduelli crimen lese maiestatis/ aut reipublice: seu is qui ita lefit. **Lice.** lib. ii. offi. Nam pirata non est ex p/ duellionū numero diffinit: sed cōmunis hostis om/ nium. **Alpi.** pro crimine sumptit. Qui perduellibis reus est: hostili animo aduersus rempublicā vt prin/ cipem animatus est. Antiqui perduellē dicebāt quē nunc dicunt hostem: r tūc hostis significabat perigrū num qui suis legibus vteretur.

Perduco ad finem vsq duco. **Lice.** in **Cato.** D. quidē val. cōuinū accepimus ad centesimū annū vitā pdu/ xisse. Aliquādo pducere est p vim ducere. **Inde** pdu/ ctio: res a **Lice.** in **Ter.** dicti sunt qui vt **Alco.** inquit in hoc differit a lenonibus q lenones sunt scortuā/ pductores etiā inuitatū psonarū.

Peredo pēi. cor. ex p r edo es/ vehementer edo: a quo peredia g. ipsa comestio.

Peregre pe. core. significat peregrinando. Et est com/ mune tam significatibus quietē q motū: vt peregre sum: pregre venit: peregre vado. **Aug.** lib. ii. cō. Fra ter autem meus quiddā locutus q eam nō peregre: sed in patriā defungis felicius optaret. i. in peregrina/ tione. A loco: vt apud **Plau.** in am. Ita peregre venit/ ens hospitio publicitus accipiat.

Peregrinus aduena r aliena loca peragrans: a pagro peragras. Et differt ab hospite q peregrinus simpli/ citer eū significat qui in sua ciuitate non est. **Hospes** qui in aliena ciuitate est. Antiqui tamen peregrinos dicebāt hostes. **Ambro.** Aduersus molli veteres appellantiē notabat. **Hostes** enim antiquo ritu pe/ grini dicebant. **Peregrina** sacra dicta sunt q ex alijs vrbibus religionis gratia sunt aduecta.

Perigrino: pēi. pio. depo. absolutū significat per alie/ na loca peragrans. pficisoz.

Perendie significat quod vulgo dicit post cras. **Lice.** ad **Atticum:** Scies igitur cras ad summū perendie. **Idero.** ad **Pam.** Ut qd hodie non merui cras v/ perendie merear. **Inde** perendinus dies ab hinc tera/ us. **Licar:** Qui si p te liceat perendino die cum propi/ mis hibernis coniuncti cōmunē cum reliquis casum belli sustineat. **Idem** **Comperendino** as.

Perennis r hoc perēne siue b: ex per r annus mutatis litteris: quasi per annos durans: id est pperuus. **In/ de** sit peranno as.

Peremno as. p annos duro. **Col. li. i.** Sed r tempet vi res clemētia cū r terribilioz debet eē q seuioz vt ob/ sequant eē impūs r diuti peremēt boues nō pfecti/ veratione simul verberit opusq. **Idē** lib. ii. **Rosa** hoc modo culta multis annis perennat.

Perennitas ipsa duratio. **Idem.** Nam ea celi positio maxime frigida r minime humida est q vtrāq perē

uitatem conditis frumentis afferunt.

Perreo is. periri vel peri peritū sū analogia. **Compo-**
nitur enim ex per et eo quod facit icū. Sed nūq̃ le/
gi cum tamen periturus habeatur. **Augu.** super Jo.
Tāq̃ essent ab illo perituri merito turbant: et signi/
ficat perire amitti. **Diero.** in lib. Regū. Perierāt au/
tem asine Cis patris Saul. Quādoq̃ abluere bu/
cat via. **Teren.** in adel. Mempe tua arte viginti mi/
ne pro pſaltia perire. Unde et pro motu sumit: qua/
si in totum ire: q̃ qui perit/proſus abit. **Plī.** lib. vii.
Tu qui te deū credis aliquo ſuccēſu tūmē tanti tū
perire potuisti? At qui etiam hodie minoris potes/
quantulo ſerpētis icus dente: aut etiam ut **Anacre-**
on poeta acino vix paſſe: ut **Fabius** ſenator p̄tor in
lactis haustu vno pilo ſtrangulatus. **Diuius** cōpo/
ta ſunt: **Deperco** et **diſperco**.

Perfrico perfricas **penul.** **core.** valde frico. **Perfrica-**
re ūo os seu frontem/significat pudorem deponere.
Nam cum in pudibundo ſanguis diſfundatur ex cor/
de in facie tanq̃ velamentū: qui impudibundi et ſunt
inuertiendi et erubescere videri nolunt: hi ſolent os
et frontem perfricare ad ruborem illū digerendus et
ſanguine ad interiora repellendus. Hinc facta eſt lo/
cutio p̄doubialis de inuertiendo: ut dicitur: **Per-**
fricuit os/perfricuit faciem/perfricuit frontem: p̄ eo
q̃ eſt pudorem abiecit. **Cice.** lib. iij. **Tulc.** Quid ter/
guerſamur: nec ſatēmur eam nos dicere voluptatē
quā tu idem cum os perfricuisti ſoles dicere. **Plini?**
Perfricuit faciem nec tamen profeci. **Var.** Et si per/
fricui frōtem poſuiq̃ pudorem.

Perfero pe. cor. vsq̃ ad conſtitutū ſine ferro. **Cice.** Sed
nunc ille q̃ litteras accepit nō perulit. **Alibi.** p̄ de/
nunciare poſuit: ut in epiſtola ad **Celliū.** In his ſum
locis quo et propter longinquitatē et propter laroci/
nia tardiffime omnia perferuntur: id eſt portatū vel
denunciantur. Aliquando patior: ut **Diram** crucem
pro nobis **chriſtus** pertulit.

Perfidus pe. cor. qui fidē violat ſue perdit. **Virgī.** lib.
p. Hinc pelagi nympha clauſa tua perfidus: ut nos
Precipites ferro rutulus flammisq̃ p̄mebat. Hinc
Perfidia et **perfidioſe.** **Cice.** lib. ij. ad **Adren.** In odiū
adducemus ſi quid eorū ſpurce et ſuperbe/perfidio/
ſe/crudeliter/confidenter/malicioſe/ſagitiōſe profe/
remus. Inuenitur etiā **perfidus** pe. pro. a fido is. p̄ eo
cui multū fidendū eſt: ſicut inuidus cui nō eſt fidendū.

Perfructus a perfruo. **Cice.** ad **Horren.** Et amēnitate
loci perfructus eſt.

Perfuga pe. cor. qui ad hoſtes perſugit vel trāſſugien/
di moiem perfecte nouit. **Cice.** lib. iij. offi. **Perfuga**
ab eo venit in caſtra **Fabrizii.**

Perfuſi locus vtiliſſimus quo nos in veratione/ aut
calamitate recipere contendimus: quīs id non min⁹
apud homines ſit. **Apul.** **Perfuſi** ſachioſoz ho/
minum. **Luui.** lib. iij. Itaq̃ in medio prope iam victo/
res ceſſi et vlti pars pererigua duce amiſſo: quia nullū
propius perſuſi erat **Romā** inermes et fortuna et
ſpe ſupplicum delati ſunt. Tranſfertur etiā ad alia:
ut ad litteras. **Cice.** Itaq̃ vtoz eodē perſuſio quo ti/
bi vtendū cenſeo litterulis noſtris.

Perfunctorius a. um. a perfungo/ſignificat qd cito et
leuiter tranſit. **Ambro.** libro de paradi. Cognoscere
vitiq̃ non ſola et peruncatoria ſcientia eſt: ſed in eorū
operatione: que oporteat fieri. Hinc perfunctorie qd
eſt tranſitorie et inaniter. **Idē** lib. l. dera. De naribus
quid loquar: que binio et procero foramine antrū qd
dam recipiēdis odoribus preſtant ut non perfuncto/
rie odor tranſeat: ſed diutius inhereat naribus et ea/
rum ductu cerebrum ſenſusq̃ depaſcat.

Perge oppidū in pāphilia: a qua **diana** pergea dicta
eſt propter templū illi dicatū.

Pergamum ſive **pergamus**/ciuitas aſſe inſignis q̃ diu/
ſub attaliciſ regibus fortunata fuit: et poſtea roma/
nouum prouincia facta eſt. Apud quam charē vsus
inuentus eſt: que nunc quoq̃ vulgo **pergamena** di/
citur ab attalo: ut **Helian?** vel ab **Eumene** ut **Plī.**
ait. Et **pergamo** **Balenus** medicus celebris et appo/
lodoros orator fuit qui artes conſcripſit et appolo/
dorum ſecram intro duxit: et **Auguſti** **Leſaris** magi/
ſter fuit. Et diſcipulum memoratu digniſſimum **Dio**
nyſium ciuem ſuum cognomine **Atticum** qui ſerimo/
nes et hiſtorias conſcripſit: edocuit. Eſt et **pergamus**
ide promontoriū.

Pergama **pergamorum**/arces troiane: que quoniā al/
tillime erāt: omnia alta edificiā **pergama** ſunt appel/
lata. Unde non imerito vix **Liſalpine** gallie ex qua
ortū duxi/ **pergamum** dici poſſet: q̃ in edito loco ſita
ſit. Sed **plini** auctoritas nō paruipēdenda ſuit: quī
bergomon per b et o ſcribit et eius incolae **bergoma**
tes appellat.

Pergo p̄gis perrexit et p̄ rego/ſignificat vado. **Plī.**
Dor vbi pluribus eodem modo ſe coriis locauit
in dimicationē pergit. Quādoq̃ proſequor/perſeue/
ro ſue procedo. **Teren.** in **Adel.** Nam ſi moleſtus
eſſe pergis. **Virgī.** Dea ſi prima repetens ab ori/
dine **pergam.** Quādoq̃ **Agō.** Idē: **Pergit** pieri/
des. Quādoq̃ **Feſtino.** **Tere.** in p̄bor. Domū ire p/
gam vbi plurimū eſt. Quādoq̃ **Lenor.** Idē in eadē
Idē vbi ego audiui ad fores ſuſpeſo gradu placide
ire perrexi. Hinc componitur **pergo** quod ſignifi/
cat expeſſacio. **Actius:** **Deus** vigiles pro parte exp/
gite pectora tarda ſopore. **Sipontinus** componi pi/
tat et per et ago: ſed ut opinor falſitur: tum quia p̄/
teritū perrexit facit sū analogiam ſimplicis rego nō
pererit: quod eſt a perago: tum quia perago compo/
ſitum habetur ab ago.

Pergecor ariſ. epulis et potationibus inferuiō: qd eſt
grecorum proprium. **Atti.** **Dominiem** impium nunc
ruri pergecor.

Pergula locus apertus a multis lateribus aerem exci/
piens: aliquādo extra parietem porrect⁹ et modo ter/
ctus modo ſub dio expoſitus a perendo dicta q̃ in
ea deambulare ſoleamus: forūq̃ aut horū aut plate/
as aut vias perſpectare: et quādoq̃ cenare in pergu/
lis p̄ceptores diſcipulos erudiebāt: aliq̃ artifices
opera ſua velut in propatulo habebāt. Unde **Sue.**
de graſſicio grammatico. Deinde in **pergula** docuit.
Plī. de **Appelle.** Idem perfecta opera pponbat
in **pergula** tranſeuntib⁹ atq̃ poſt ipſam tabulā lateſ
vicia que notarentur auſcultabat. Eſt et **pergula** or/
do ac cetus miniſtroz obediētium ſtructorū. **Iuue.**
Sed nec ſtructor erit cui cedere debeat omnis pergu/
la: id eſt pergentinus ordo. Item in naui **pergula** di/
citur excuſus per totā nauim: et alio noie poſcuſ⁹
appellatur. In vineis ūo topiariuz opus ſignificat.
Col. Si que **pergule** vitiū generoſaz a putatoribus
relicte ſunt ante calendas **Aprilis** vtiq̃ deputari de/
bent. **Plī.** etiā vitiū generoſarū **pergulas** p̄cepit.
quinquatribus eſſe purandas.

Perbibeo es. **penul.** **core.** ex per et habeo/ſignificat bi/
co et firme cenēo. **Col.** lib. iij. India perbibetur mol/
bus ſerarū mirabilis. Interdum perbibere eſt dare.
Idem in eodem: Eius rei teſtimoniū tu ſcipue **Syl**/
uine perbibere nobis potes. Quādoq̃ pretiū deno/
tat eo modo quo vendo. **Plau.** in **perla.** Eodem mi/
bi pretio ſal perbibetur quo tibi.

Periſpoſitio greca/ modo ſignificat de modo vltra/
modo circū: a qua multa per cōpoſitionē ſunt.

Periarchon ſignificat de principis ſue principalibus.
peroi etiā ſignificat de capoz principis dicit ſit gti/
caſus: quia greci carē ablatiū. **Scripti** **Origenes**

libz periarcho. inquit Hiero. Qui sunt re vera als obfcuriffimi & difficiliffimi. De rebus ibi talibz difputat in quibus philofophi omni fua gracie confumpta nihil inuenire potuerunt.

Peribolus pe. cor. latine circuitus. Dicitur & peribolus a περιβολω circueo.

Pericope pe. cor. amputatio/ conciffo dicit. Hiero. ad pama. Aut fi tu quoz narē contraxeris illa apoftoli περικοπή. i. amputationē in qua de virginitate et nuptijs difputata liter difcerere cōpelleris.

Pericles/ nomē viri clariffimi athenienfis q̄ rem publicā. xl. annis gubernauit ex περι κλειος gloria.

Peridymene/ nomē filij Heret & fratris Heltoxis.

Periculū a pereō deduci videt & falutis difcrimē fignificat. Virg. Obfcenāq̄ famē q̄ prima pericula vito.

Aliqñ dicit experimētū: qz rarū est tentamentū fine periculo. Ter. in Eu. fac periculū in literis. Et fic a perio antiquo verbo fm Ser. deriuat. ficut a fero feculū. Hinc periculofus fa. um. qd eſt cū periculo.

Lice. li. j. offi. Grauioribus aut morbis periculofas curationes & ancipites habere coguntur.

Periculor/ periculū fubeo. Lato: Periculatus fum. Periculoz pe. cor. idē qd periculoz: vt periculoz fama/ capite: hoc eſt periculū iubeo iſta perendi. Dicitur etiā Periculo ſiti: qz in periculo poſitus fum mori/ di propter ſitim. Periculatari etia fignificat/ periri. Luce. li. j. de ora. Subeundus vltus omniū & periclitari volui ſi poſſet mea pſentia & lepidū tueri & exercitiū facere meliorē q̄ nimis cautus videri.

Peribermenias/ latine dē de interpretatione.

Peribegelis/ ambitus. Pli. Poſſidonio/ q̄ periplum/ aut peribegelim. i. de terre ambitu.

Perimetros/ latine imenſus: quaſi ultra menſuram.

Peribodus/ latine clauſula ſue circuitus vel ambitus vel cōprehenſio vel circūſcriptio & cōtinuatio. Mō/ nunq̄ anfractus & terminus. Nam cōponit ex περι circū & οδος via. Eſt em̄ vbi plena ſentētia eſt. An/ de medici periodicas febres vocant que certis tēporibus veniunt. i. abeunt: & quodā quaſi circuitu facto rurius redeunt: vt ſunt tertianę & quartanę. Eſt et peribodus genus certaminis apud grecos. Tūc in dictione penatbli.

Periecus/ latine cōtubernalis dicit.

Peripatetici philoſophi dicti ſunt a περιπατεω: hoc eſt a deambulando. Et περιπατεω greci vocāt ambulationē: horū princeps fuit Ariſtoteles. Nam in liceo inambulans docebat. Hinc cōmētratiōes verſpertas. Ariſt. de λογ περιπατεω: id eſt poſtmediana ambulationem appellat.

Periphras/ latine circūlocutio vel circuitio: vt apud Virgil. Et iam prima nouo ſurgebat rē. cum diē tū fignificet. Eſt enim oratio rem ſimplicem circūſcribens elocutione.

Peripheria/ circūferentia.

Peripetasma atis. gen? corting qua parietes & aule teguntur ſeu capenia babilonici floris varietate cōſpicua: que a Lucretio babilonica dicunt ab alijs aulea & atalica: A Capitolino ſtromata & peritromata. A Garroē beluata: hoc ē a beluis variegata. A Plau/ to peritromata.

Peritroma pe. pro. quaſi circūſtratū: idē qd peripetasma. Plau. in pſeu. Itaq̄ ego veſtra latera lozis faciam vt valide varia ſint: vt ne peritromata eque pīcta ſint campanica. Luce. li. ij. phil. Adchyliatis. Cñ.

Peritromatis verſicolouribus perſimiles eſt ſeruozū in cellis lectos ſtratos videres.

Peripsema atis. pe. pro. qd greci περιψήμα ſcribunt a περιψω qd eſt circūeo vel circūlino abſtergo & repurgo. Unde limitura ſueraſura & purgamentū

bici pōt. Ad apud apoſtoli: Tanq̄ purgamenta huius mōdi faci ſumus omniū peripsema vltz adhuc.

Periplū. i. luſtratū nauigatione circūſ.

Peripheroma quaſi ſupplementū. Figura eſt cū particula aliqua ſentētie minime neceſſaria additur. me/ tro. Virg. Vultū ille & teris ſactatus & alto: vbi ſi ne particula ille ſtare ſenſus/ ſed non verſus.

Periphozetos/ quaſi circūſatilis/ quales appellari ſolent qui in lectica circūferri cōſueuerūt.

Peripneumonia περιπνευμονία morbus cum pulmo totus afficit: & tuſſis ſubſequitur. Qui hunc morbum patiūtur peripneumonici dicuntur. Pli. Del/ lis quidem natura talis eſt vt putrefcere corpora nō ſinat faucibus conſiſſis angine omnibus oris deſideriis vtiliſſimū areſcentiis in febribus lingue. Nam vero peripneumoniciſ pleuriticiſ decoctū. Cū vehe/ mentio eſt difficultas ſpirandi & ſpirare eger ſine ſono & anhelatione nō poteſt aſthma vocatur. Ditho/ pneia cū ſpirare non poteſt niſi recta ceruice ſpiritus trahatur. Diſpnea cū difficultas ſpirandi modica eſt.

Peristerotrophū locus in quo colūbz habentur/ latine columbariū: huius columbariū proprie ſit locula/ mentū in peristerotrophio ſingulis columbarū partibus preparatū. Nam peristeris columba. Inde Peristeros verba columbis admodū familiaris. Var. lib. ij. de re ruſti. Duo genera earum in peristerotrophio eſſe ſolent. Anum agreſte quod habetur in turribus ac culminibus ville.

Peristeron idē quod peristerotrophium. Var. Incedunt locū vñ qd alij vocant peristerona. Alij peristerotrophion in quo vno ſepe vel quinqz milia ſunt incluſe. Peristeron ſit vt teſtudo magna camera te/ ceus vno oſtio anguſto.

Periscelis idis. ornamētū genus circa crura quo mulierum greſſus componi ſolebant: vt docet Porphy. enarrans illud Boza. Sepe periscelidē rapta ſibi ſiſtis. ſit autem ex περι circū & σκελεος crur. Hieron. in lib. nu. Ob hanc cauſā offerimus in donarijs domini ſinguli qd in pēda auri potuiſmus inuenire periscelides & armillas anulos & deſtralia & murenu/ las vt deprecies pro nobis domini. Idem ad Fabiolam ſcribit. Periscelides a latinis vocari ſemina ſua ſeu brachę quibus pudenda velantur.

Perisologia/ ſuperſua locutio: vt ſi dicamus: ſelig ſit & minime percat Celſar. Nam περισση ſuperſua/ λογο locutio.

Peristylus/ locus clauſus columnis. Peristylum quaſi circumcolumniū. περι circū: & στυλος columna. Eſt autem locus circumquaqz porticū habēs: vel ſaltem a tribz lateribus. Cicru. Peristylia in tranſuerſo tertia parte lōgiora ſint q̄ introſus. Idem Te/ traſtylos/ beſtylos/ octoſtylos dicuntur a Cicru. loca a numero columnarū.

Periconium/ palliolum pēginctum quo nude virginēs infra papillas pēginctur: hoc ē pēginctorium et caſula dicitur.

Perigoma atis. dicitur omne qd circūcingit pudendorum velamen: vt in Leſi. ſecerunt ſibi perigomata. Idem dicitur & lumbare & brachia.

Perillus/ athenienſis faber ingenio pēſtans qui taurū ex gre fabricauit/ in quo reus clauderetur vt phalaris di placeret.

Perimo is. penul. cor. ex per & emo/ ſignificat adimō/ tollo. Unde peremptus/ interſectus.

Perinde ex per & inde cōpoſitū: eſt aduerbiū ſimilitudinis: ſignificat enim ita. Luce. lib. ij. iuſ. In quo facerā illud bionis: Perinde ſtultiſſimū regē lucra capillā ſibi euellere quaſi caluicio meroz leuaret. Sueto. in nomi. Nulla tamē re perinde morus q̄ reſponſo ca/ ſu Alchetrionis mathematici. Aliquādo ſignificat

pariter eque. *Pli.* Junior. Funus rufi clarissimi et p. inde felicissimi. *Sue.* in *Lesla.* Que siquis inuestiga- re et persequi veller quartā elementorū litterā. i. d. p. a. et perinde reliquas cōmutet. Aliquādo multū seu valde admodū. *Idem* in *Salba.* Quare aduent? nō perinde gratus fuit. Et de *Aug.* Lorendice et femo- re et crure sinistro non perinde valebat: vt sepe etiam inde claudicaret. *Cice.* *Terē.* *Le.* et *Dolobellā* pinde diligo. Aliquādo ponit pro tanq: et sic plerūq: habet post se ac vel acti vel atq: si: vt fac perinde ac si tua res esset. Et fauco rei tue perinde ac me. Aliquādo significat per hunc modū. *Terē.* in *Pbor.* *Serēctas* perinde potius scribito mihi iam dicas.

Perinthus vrbis *Tbracie* q̄ nunc *Heracleia* dicit.

Perito as. pe. corr. frequentatiuū a pereō ex per et ito. De simplici *Bel.* Ne quo ad cgnā nisi ad certas per- sonas itaret. De cōposito *Plau.* in cap. Qui per vir- tutem peritat non interit.

Peritibus nomen viri propriū.

Periurus qui iururandū violat vel qui iurando ius p- uertit. *Virg.* Talibus insidiis periurū arte *Sino-* mis. *Periurū* est iururandū violatū. Quid autem sit iururandū. *Cice.* lib. iii. offi. declarat dicens: q̄ sit as- firmatio religiosa. *Idem* ibi: *Regulus* nō debuit cō- ditiones pactionesq: bellicas et hostiles perturbare periurio.

Perrhebi gens epirotica. *Proper.* Aut cur perrhebi tremuere cacumina pindi.

Perlego pe. cor. multū siue a principio ad finem vsq: le- go aut video. *Plau.* in *asi.* *Lege* perlege. *Quintili.* Qd̄ videre non est satis sed perlegendū erit. *Virg.* Quin protinus omnia perlegerent oculis.

Perlucidū et pellucidū a perlucere vel pelluceo per mu- tationem r in l sicut perlusio et pellusio perlicio et pelli- cio. Et est id per cuius mediū oculos dimittim atq: videmus: vt aqua / lacerna / vitruū. *Referē* etiā ad men- tem. *Plau.* in *aul.* Ipse pellucet quasi lacerna punica. *Perluo* multū lauo. *Col.* Cū vino perlui os.

Permano as. pe. pro. ad finē mano / descendo. *Cice.* li. i. de natu. deo. Nec est qd̄ ab his ad hominū vitā p- manare possit. *Idem* lib. iii. *cul.* Mā cū est cupita pe- cunia nec adhibita continuo ratio quasi quedā focra- tica medicina que sanaret eā cupiditatē permanat in venas et inheret in visceribus illud malū. i. descendit et penetrat. *Plau.* in cap. per trāslationē posuit. p. vul- gare. Ne arbitri dicta nostra arbitrari queant neue permanet palā hec nostra fallacia.

Permaneo es. pe. core. vsq: ad finē maneo. *Pli.* *Junio* or. Tunc demū lente cunctanterq: veniūt: nec tamē permanent sed ante finē recedunt. Per trāslationē ponit pro perseverare. *Terē.* in *becy.* Unde ira int̄ eas intercessit que tam permanet diu.

Permitto / sino: vt *Permitte* me legere. *Interdū* dedo *Curtius* lib. i. *Seraginta* dierū inducias pacti: vt ni- si intra eos auxiliū *Darius* ipse misisset dederent vt- bem: postq̄ nihil inde p̄sidij mittebat ad p̄stitū- tum diem permittere se regi. *Interdū* incito. *Silen.* lib. iii. Et inde equū concitatū p̄nceps ad hostiū p- mittit aciem. *Interdū* precipito. *Idem* lib. iii. *Dulci* similibus armis ex summo se permittere. *Interdum* cōmitto. *Salu.* Ea potestas per senatū more roma- no magistratui maxima permittitur. *Idem.* *De* pe- treio legato exercitū p̄mittit. Et permittere est quasi ad finē mittere. *Col.* lib. viii. *Idem* genus casei potest etiā transmaria permitti.

Permissus / fluuius *Boetij* ex *Helicone.* puenies pbe- bo et multis facit. *Virg.* in *Sileno.* Tum canit errā- tem permissi ad flumina gallum. Declinatur etiam: *Idem* permissi idus vel idos. *Bar.* Quid tibi cum ex r̄ba quid cū permissidos vngat?

Perne a pede vel a greco πέρνα dicitur tam priores q̄ posteriores corpe porcing salte: cuz toto pede quos *Bar.* petasones appellat. *Pli.* Calstratur sues post bidui mediū suspente pernis prioribus. *Quidam* di- cunt pernā proprie pedez significare: quo vocabulo hispani nunc vulgo vnt: a quo perne fuisse. *Un* et cōperne qui sunt longis pedibus. *Ab* huius perne si- militudine piscis quoq: genus perna dicitur et ex cō- charū genere circa ponticas insulas frequentissimū q̄ stent veluti suillo crure longo in arena defixi.

Pernio / morbus pedū ex nimio frigore puenies et cal- caneū infestans p̄cipue *Pli.* *Rapū* domesticū perni- ones feruens impositiū sanat: et crudū tufum cum sa- le prodest cuiusq: vitio pedum. *Huius* diminutiū est perniunculus. *Idem* perniunculos curat et cory- ledon cum arungia.

Perdit ictis. pe. pro. a pernitōris. qui nimis nitit. *Un* de aliquādo sumitur pro celeri. *Virg.* lib. iii. *Pedi-* bus celerem et pernicibus alis. Aliquādo pro nimis perseverante. *Idem* lib. iii. *geor.* de tauro ferociēte. Et inter *Dura* iacet pernit in strato sara cubili. *Idem* ro. ad *Deme.* pro vtroq: significato posuit: *Equorū* cursus clamore pernicior sit. *Idem* pernicior: et perse- uerantior intelligi potest. *Pernio* pernicis penul- tima cor. a perneco as. sit pro pernicioso. Et in femi- nino genere sumitur pro morte.

Pernicitas / velocitas. *Pli.* *Alibi* cauda villosa homi- nes nasci pernicitatis crimine.

Pernicies / mors a perneco. *Hecō* autē a nex. *Hinc* p- niciosus pro mortifero.

Pernicialis / mortalis. *Pli.* *Pernicialia* et brassice cum virg odiā.

Perniciabilis / ad necē omnia dicens. *Liui.* *Dultos* exinaniuit rigor inuis insolitus: multorum exulsiit per- des: plurimorū p̄cipue perniciabilis fuit.

Pernox generis omnis significat pro nocte: nō q̄ tota no- cte nūq̄ dormiat. *Pli.* de luna sic inq: *Reluces* semp aut senescēs et mō curuata in cornua in fauces: mō q̄ portione diuisa / modo sinuata in orbē maculosa: ea- demq: subito p̄ntēs in cāda orbē pleno ac repēte nul- la: als pernox / als sera: ex parte dicit lucem solis adiu- uans / deficiens et in defectu tñ cōspicua. Cū enim di- cat: als pernox / als sera: et sera idem sit qd̄ tarda: per- nox cita significare conuenit: hoc est vt ego sentio no- cte modo ad surgendū cita: modo tarda. *Alterū* est ex altero declarat. *Liui.* li. v. *P̄liūq:* ante lucē / sed luna pernox erat: cōmissum est: et baud incertū diur- no p̄liū fuit. *Idem* pernox significat q̄ luna per totam noctē erat siue lucebat. *Hinc* pernocto.

Pernocto as. per noctē moror / versor / vigilo / oro / quie- sco / ambulo / sto / habito / dormio / vel quicq: aliud fa- cio siue bonū id sit / siue malū. *Non* autē totā noctē insonnē duco. *Idem* enim rarissime euenit: vt q̄s per totā noctē euigilet. *Unde* illud *Teren.* in *adel.* Sed si hic pernocto causē quid dicam syre: ita interpretor: Si hic per noctē moror: non autē si vigilo per totam noctē qd̄ ad rem non pertinet: cum ille de pernoctati- one sua in vrbē qui ruri pernoctare solebat loquatur ne pater si rure se absentē noctu deprehenderet suspici- olus exq̄rat cur nō rus redierit. Et illud in *becy.* Mā negabas nuptrū filiā te tuā posse pati cū eo qui mere- tricē amaret et pernoctaret foris. *Cice.* pro *Clus.* Cū esset adolescēs apud mulierculā quādā atq: ibi p̄no- ctaret. i. per noctē moraret. *Idem* p. *Archia.* *Adole-* scentiā agunt senectutē oblectat / sed das res omāt. aduersis perfugū atq: solatium p̄bent / delectant domi: non impediunt foris / pernoctāt nobilcū / pere- grinantur / rusticant. i. hospitant / per noctē morant / versant / stant et hmoi: vt pernocto sit q̄quid genera- tim pernoctē fieri possit. *Idem* pro domo sua: propter

inopia lecti in foro pernoctans. i. domiens. Dom-
po. Pernoctare extra urbem dicitur qui nulla parte
notus in urbe sit. Est et abnocto qd significat p no-
ctem seu noctu absum. Ser. in lib. v. ene. Hoc etiam
illa lex iuris indicat qd cuqz tribuonple/ abnoctare ab
urbe non liceret: licebat tamē exire post noctē mediā
et ante mediā reuerti.

Perog/ genus calciamēti rustici ex corio crudo cōtra ni-
ues himbresqz ac frigora qd perā veteres pellē dice-
bant pendente a collo ad lumbos. Juue. Quē nō pu-
det alto per glaciē perone tegi. Virg. li. vii. pūscos
latinos perone in bellis vīfos ostendit: cum inqz Ge-
stigia nuda sinistri instituere pedis/ crud⁹ tegit alte-
ra pero. Cicru. Do. Et vīua inqz palustri factis pe-
ronibus. Ubi quasi pro culleo et vīre accepit. Pero
etiam fuit nomē Melei filij et frater Meltois.

Peronatus/ qui perones assumpsit. Persius: Matrum
si poscat sibi peronatus arator.

Perofus ex per et ofus. Ofus autē participiū esse puto
verbi odio/ pro quo defectiū odi mansit in vīu. An-
ofos verbale. Nam sicut a prādeo prāsus sum cum
tū et prandi dicimus: ita et ofus sum ab odio capim⁹.
A quo est odi p̄sentis et p̄teriti p̄fecti t̄pis. Teren. in
adel. Et illud rus nulla alia causa taz male odi nisi qd
ppe est. Plau. in ca. Odi ego aux: multa sepe mltis
p̄uasit perperā. Lapiunt similiter/ Ofus/ exofus et
perofus: et actiue significationis sunt et participia: qd
ostēdit ofus⁹ futuri t̄pis. Eccepla omniū p̄ferā. Felt⁹
scribit: Ofi sunt ab odio declinasse antiqz: testis. L.
Diachus in ea qd est de lege Vinucia/ cum ait: Vi-
rus si quid his iniurie sit semp eos offi sunt: qd nūc qz
cum p̄positione elatū frequens est/ cum dicim⁹ possi.
Col. lib. i. Nec ea curatoz fraudulentū t̄m/ sed etiā
immundū segnicie perosa est. Quintil. li. i. Qui mo-
do legitimā disciplinā non sint perofsi. Plau. in am.
simplici vīus est. Inimicos semper ofa sum. Verba/
li autē in aff. Vadidū/ inibili/ incontinentē atqz ofo-
rem vīrosus. Exofus. Virg. lib. v. posuit. Suppi-
ter omipotes si nōdū exofus ad vīū Troianos: Exo-
sus passius etiā dicit ab Eutropio.

Perogigamus/ qui admittit vt saliat equā. Eo em adiu-
tante equa alligata celerius admittitur. Tar. lib. ij.
dere rusti. perogitam appellat.

Peroro as. finio/ perago siue vīqz in finē dico: sicut dici-
mus orare/ significare siue dicere. Lactā. lib. v. qd
Terulianus eandē causam plene perorauerit in eo
libro cui Apologetico nomē est. Luce. li. ij. de legib⁹.
Videō platonē idē fecisse omne: qd orationē et de
legib⁹ poratū et vno estuo die. Hoc tñ verbū signifi-
cat perfecte siue quātū perfecte possum/ oro. Unde
peroratio dicit finis oratiōis. S; qz in hac parte vti-
mur p̄teritū affectibus. Ideo usurpamus p̄teritū
perorare pro ipsa affectuū cōmōtione. Quinti. At ista
legē recitat et in cadauere filij perorat: id est indigna-
tionem cōmouet.

Perpendo is. ppe examino. vide in dictiōe pēdo.

Perpense aduerbiū/ significat prope examinare ac po-
derate. Ambro. li. de Cain. Ex quo cognoscit nec il-
lud ociose scriptū/ sed perpense et examine: quod le-
gimus in regnōz libris.

Perpendicularē geometre vocāt/ qd recte in aliqd in-
cidit: vt radij solis recte ex alto in aquā descendētes
perpendiculares appellant. illos integros/ hos con-
fractos in aqua videmus apparere.

Perpendiculū instrumētū fabri materiā seu cēmētā/
rū quo plumbo a filo et gnomone pendente rectitu-
do seu obliqzta operis perpēdit. i. examinat. Asco.
Perpēdiculū lineā laterū equalitatē a sumo ad imū
latitudine probans. Luce. lib. ij. acad. Atqz si credere
mus/ nō egredimur perpēdiculis/ non nomis/ nō re-

gulis. Perpendiculis inuentor fuit Dedalus.
Perpetro as. pe. cor. ex per et peto/ significat perficere
et p̄teritū in malā partem.

Perpes etis. pe. cor. generis omnis/ idē qd perpetu⁹
a quo fit perpetim/ perpetuo.

Perpeto is. penul. cor. ex per et peto/ significat cōtinuo
id est valde et sine intermissione peto/ peragro/ perfici-
cio. Unde perpetē et perpetuū dicimus integrū soli-
dum et nunqz interruptū.

Perperi. pe. cor. Andocti stulti/ prauī mēdaces. Actius
Describere eum miroz perperos popularis.

Perperā pen. cor. aduerbiū/ significat prauē: peruerse.

Plau. Quid nī semper agit perperā. Exponit per/
peram penulante per incōstānter: vt est illud aposto-
li: Charitas nō agit perperā. i. non est incōstās: ppe
ros em grece instābilis est et leuis et mētis inops. Et
hec in eos intendit qui leuitate quadā et incōstāntia
plerqz innouarent. Poteris et hoc pacto intelligere
non agit perperā. i. contumeliose.

Perperitudo/ mō prauitatē/ mō stulticiā significat.

Perpero as. depauo: quasi nimis exacte paro.

Perpetuus a. um. vt accipit a theologis. i. cui et princi-
piū datur et finis vt mundus et homo exterior. Sē
piternū qd ex semper et eternū cōponit: id intelligit
qd principiū habet nunqz habiturū finē: vt sunt ange-
li et demones et interior homo. Eternū qd nec princi-
piū habuit: nec itē finē habiturū est: vt deus. Aug
differentia nulla est apud oratores: vt ex libris Luce/
ronis de natura deoz: et in t̄p̄cu. intueri licet. Est qd
perpetuū significet cōtinuū. Unde perpetuū orati-
onem dicimus cōtinuam. Quid. Ad mea perpetuū
um deducit tempora carmen.

Perpetuo as/ perenno/ continuo. Aug. lib. iiii. de ciuit.
dei. Gaudū verū perpetuabit ex deo in quē flagra-
bit charitas ex corde puro. Meuius. Dilecti me cui
datū est: vt hūc solus perpetuē laborē.

Perpessus/ qui nimis cum labore et dolore passus est:
a perperior fit.

Perpluere/ significat per mediū pluere. Quintil. li. vj.
Cum equaculum perplueret.

Perrepro as. frequētatiū est a perrepro/ significat tar-
de et cum labore incedo. Ter. in adel. Perrepat vī
vīqz omne oppidū ad portā et ad laci.

Perrūpo/ perfecte seu p mediū rumpo. Col. lib. ij. Sic
oēs radices herbarū perrupte necātur. Livi. li. viii.
Qui aliquoties impetu capto perrūpere non pote-
rat hostiū agmen detrahit frenos equis.

Pericrībo/ ad finē vīqz scribo. Livi. Facturus ne sim
opere p̄ceptū si a primordio res gestas populi roma-
ni pericrīperim.

Pericphone pe. cor. dicta est peripina et significat vir-
tutē seminū/ quā olim raptā ab orco dicūt: qd vt inqz
Aug. defuit terre secunditas.

Persequor in bonā et in malā partem accipi potest. In
bonā: vt si qd aut quē quoad possum sequamur. Et
sic significat qd ceperat perseuero exequi. Nā vt in-
quit Dona. Perseueratio nomen persequētis ostē-
dit: persequitur em qui non desinit sequi qd est quasi
perfecte sequor. Teren. in An. Is binc bellū f. gēs
meqz in aīam psequēs proficiscitur. Luce. pro Deio.
Spem infinitā persequi nolui. Plī. Qui imbi offēs
suaderēt vt ceptū opus persequi festinare. In malū
significat insector/ vīscor. Plau. Quid me miseraz
atqz innocentē persequaris? Sal. Et accepta iniuria
ignoscere qd persequi malebant.

Perseuero as. pen. pro. ex per et seuerus cōponi puto.
Non enim seuerio legit⁹ et significat cū constantia ani-
mi et quasi quadā seueritate continuo. Idem perseue-
rantia que est in ratione bene cōsiderata stabilis ac
perpetua permanētia.

Peres/nome fuit regis persarū seu macedonū qui ab Aemilio ductus est in triumpū Romā cū filiis: per rūs in carcere animi merore cōfectus vel ut aliū tradunt vigiliis maceratus.

Perseus ei. et perseus is. vel persi: sūt Achilles is. achil/ lis et achille^o ei. ē nome ppiū viri de quo multa gela ra gesta narrant. Hic fert Lephei gener/ q Andro/ medā ceto propolita liberatā a periculo vroz dūce/ rit qui nobilitatis et virtutis causa ad sidera dicit p/ uenisse. A quo Sedulaz: ut est in fabulis harpe vul/ cania q̄ ex adamāte facta fuerat interfectam esse con/ stat. Cice. li. ii. de na. deorū. Cepheus passis palmas subiequit septētrione. Hic antecedit Cassiopea ad pedes Andromade periculis deservitur.

Persia ē. seu persis idis. et persida de. onēialis regio: a persē seu a perseo rege sic dicta cui^o populi perse di/ ci sunt. Prope. Persarū statuī Babylona femira/ mis vrbē item persi. Luc. li. i. Et pbaris persisq̄ fuit macerūq̄ tyrānis. Hec regio sicut Prol. scribit lib. v. a septētrione medis terminat/ ab occasu Sufiana/ ab ortu solis duabus carnariis/ a meridie parte sin^o persici. Eius oppida sunt apima psepolis dio/ polis. Hic pūmū inuenta est ars magica. Ad eā Mētoribz gygas post cōsūlionē linguarū ab iūe persasq̄ ignē co/ lere docuit. Primum in ea res sicut refert Iulius. li. i. fuit Cyrus. in ea lapillos multa copia. Et pūmā ly/ billā in ea nacti sūt: q̄ hec de cūbito p̄nunciasse tra/ dunt. Danibus simul quinqz et p̄cibus duobus ho/ minū milia in eremo quinqz satiabit et reliquias tol/ lens. xii. copiosius implebit in spem multorū.

Persicus a. um. pe. cor. qd̄ ex persia est: ut regnū persi/ cū. Juue. Nec creti fortuna vñqz nec persica regna Sufficerēt animo. Dicim^o etiā persicū sinū q̄ ab orie/ te est maris rubri: qui dō ex aduerso est arabic^o dicit/ tur. Pōit qñqz persicus pro diuite et opulēto/ a per/ sarū. i. diuitis/ luxuriz. Hic ora. Persicos odi puer ap/ paratus. Plau. pro peracuto posuit.

Persica/poma dicta sunt: q̄ ex persia primo adducta fuerunt.

Persico es. pe. cor. ex per et sedeo.

Persicio/ad plenum video/cognoscove. Cice. in Zel. Quidā sepe in parua pecunia p̄piciunt q̄ sint leues quidā dō quos res parua mouere non potuit cognō/ scuntur in magnis. Hinc p̄piciētia. Idē lib. i. offici. Sed omne qd̄ est honestū id partiā quattuor outur ex aliqua. Aut em̄ in persiciētia veri solertiaz ver/ satur. i. perfecta cognitione.

Perspicuū dicit p cuius mediū videmus: sed magis ad incorporalia pertinet: pellucidā ad corporalia. Plī. Tam clara perspicuaq̄ sentētia. Sic dicimus p/ spiciā orationē. i. claram atqz apertā. Perspicuitas splendor ac facilitas.

Perspicax/consideratus/acut^o. Perspicacitas/cōside/ ratio et acumen.

Perfoluo is. perfecte soluo. Decius Brutus: Tantus me tibi debere existimo/quantū pfoluere difficile est. Est em̄ p̄prie ppter debitū vel ppter alicuius virtu/ tes et beneficia erga aliquē. Lact. li. ii. xii. Et vnicuiqz p̄ me ito/ aut p̄miū perfoluat/ aut penā. Tur. Per/ soluant grates dignas et p̄mia reddant.

Persono. Vide in dictione sono as.

Personā diffiniūt pbi ēē nature rōnalis indiuiduā sub/ stantiā. Tria igit necessaria sunt ut aliqd̄ psona dica/ tur. i. q̄ sit indiuiduū: nō em̄ in vniuersalib^o sed in sin/ gularib^o tñ psona dici pōt: q̄ sit in genere substantie. Nā accidētia cū p se nō existāt nec p se agāt/ psonam p̄stiuere nō pūt. Et q̄ sit qd̄ rōnale: q̄. i. psonas q̄/ tum ad ipsam actionē qd̄ in se habet/ q̄ possit agere/ vel non agere. Et hoc habēt solum rōnalia. Id de rō/ ne psonē est q̄ sit qd̄ rōnale. Nō ē lapidis vīl arboris

vel irrōnalis aialis: sed vel dei vel angeli vel hoīs p/ sona dī. Persona etiā dī: facies cōfecta a grecis πρὸς ὁμοιωσιν vocata. Nā caput ut bassus inquit et os co/ opimēto psonē rectū vndiqz vñqz tñ vocis emittent de via aptū qm̄ nō vaga/ neqz diffusa est in vñū tñm̄d̄ eritū coactū vocē et magis claros canos/ oīqz sonit^o fa/ cit: ob eā causam persona dicta oīsa ppter vocabulū formā pductioze. Tñ psonati dicunt q̄ hmoi psonis recti sunt. Et p̄prie histriones atellatici sunt: psona/ ra quoz fabula dī: que agit a psonatis histriionibus. Hic iuniores larua vocāt. Hinc p trāslatōe psona sumit p q̄litate qua alius ab alio differet: tñ in aio/ tñ in corpore/ tñ in extra positis q̄ a rhetorib^o numerantur in attributis psonę. Animi ut quo studio se exerce/ at litteraz: ne an militaris disciplinē. Et iracū dū ne sit an mitis/ luxuriosus/ an tēperās. Corpore: ut ado/lescens ne sit an etate adules/ pulcher an desormis. Extrapostroz: ut diues an paup^o clar^o an obscurus. Tñ in scenis histriōes personas accipiūt: hoc est fa/ cies/ aut seruū/ aut ancillē/ aut militis/ aut pastri. Et in vno hoīe multe pnt ēē psonę: ut psona iracūdi/ mit^o leti. Itē psona pceptozis/ mariti patris. Hinc gram/ matici personas cōstituit personā secundā et tertiā. Persona etiā genus herbe: de qua Col. lib. vii. Ae/ nentū vipere depellit sup scarificationem ferro capta herba quā vocāt psonā trita et cū sale imposita. Et/ gua quoz fistula ex gre siue marmore aut alia mate/ ria: ex qua aqua erit et fonte: ppter signa q̄ fieri ius ea solēt psona qñqz vocat. Sipūculus p̄prie dī.

Personatus/qui psonis: hoc est laruis indutus: perso/ nata dō vulnera sunt que latet.

Personatus uia. ipsa in personis actio. Unde dicim^o hē/ strionem personatū agere in scenis.

Personale/qd̄ ad psonā p̄tinet. Tñ psonalis actio q̄ ius personā sit: personale dō qd̄ verbū per psonas dicitur/ guntur: cuius contrariū est impersonale.

Personata/genus herbe quā greci forte petasiten vo/ cant. Plī. Folio psonati nullū est latius.

Perfolata/etiā herbe genus: quam ut ait Plī. greci vo/ cant Zreion: et aliqñ p̄piten quā nemo ignorat: fo/ lia habet similia cucurbitis. Dicta perfolata a p̄folaz: qd̄ nome apud veteres: ut Placidus grāmaticus in/ quit significabat personā.

Persto as/permaneo/perseuero. Hel. Hoc modo per/ dius/pernoqz perstabat. Lact. li. i. Et in perpetuū vanitatis illorū monumenta perstarent.

Perstio is. Vide in dictione sisto.

Perstino as. pe. cor. Vide in dictione Destino.

Perstringo is. valde stringo seu breuiter aut sumatim stringo/ dico vel scribo. Hic me perstringa sunt breuiter. Perstringere dō ē obtenebrare/ obtū/ dere/ ut cū oculi nimia luce et aures nimio sonitu per/ stringunt. Lact. li. ii. Hoz pulchritudo ac nēto p̄trin/ git oculos. Hor. li. car. Hā nūc minaci murmure cov/ nuū p̄stringis aures Hā litui strepūt. vide infra.

Peruadeo/nd̄ ab actu/ sed ab effectu p̄suasōis signifi/ cationē bz: ut sit p̄suadere/ suadēdo inducere. Et di/ stinguedū ē: nā aut id sit ut q̄s inducat ad id credēdū aut ad id faciēdū: si ad id credēdū: et dicā p̄suasi hoc tibi: sic sic exponere/ hoc tibi suadendo credere feci. Vel sic: Dū hoc tibi suadeo/ credidisti. Aug. li. de ci/ dei. Nā scio qd̄ virib^o op^o sit ut p̄suadeat super bis quāta sit virt^o hūilitatis. Li. li. i. ad be. Si anim^o au/ ditoris p̄suasus fuerit. i. ad credēdū inductus fuerit. Ad ipē Li. sic exponit licet p alia d̄ba. i. si orō aduer/ sario et fidē fecerit auditorib^o. Sin ad faciēdū. Tunc sic: Persuasi tibi ut hoc faceres. i. suadēdo tibi i ani/ mū induxi ut hoc faceres. Etā i p̄senti ut Lact. cō. iiii. Adonē quēdā boiem et callidū delegit gallū ex illis q̄s auxiliū causā secū habebat. Hic magnis p̄miis

pollicitationibusq; persuadet vt ad hostes transeat: et quid fieri velit edocet. Qui vbi ad eos venit timorem romanorum pponit. persuadet. id est suadendo inducit in animum. Qd ostendit ex effectu: quonia galli ex suasionis premiorum inductus transiit ad hostes. Qd tamen non est alienus a vocabuli significatione quonia perfecte suadere est maxime suadendo in animum inducere alteri vt id credat seu faciat qd cu perfecte fit is cui hoc suadetur / quodammodo id credere / aut facere perpellit. Ideo persuadeo hoc modo / modo perfecte suadeo significare dicitur / sed quasi suadendo in animum perfecte induco: vt ab effectu qui sequitur perfecte suasionis magis q; a significatione vocabuli sensus capiat. Simili modo fit in exoro / cu significat orans impetro. Et exorogito qd est per cogitatio / nem inuenio / eo q; exorando i. perfecte orando impetratur qd orat / et cogitando i. pfecto cogitando inuenitur qd querit. Nec hmoi significationes pprie sumuntur ex vi prepositionu et verboru que non pgre diuntur: nisi quatu significatione eoru protenditur que in persuadeo est perfecte suadeo. Exoro / pfecte ororo: sed ex effectu rei q; ex eis consequitur pfectit. Teruz non eatenus ipsa a propria eoru significatione recedere dixerim / qn significare possint pfecta suasionez. Nam psuadeo / perfecte suae maxime suadeo significare docet Terz. in an. cu ait: Ipsus mihi Dau⁹ qui intus est eoru consilio dixit: Ecce mihi psuadet nuptias quantu queat vt maturem. Idem in phoi. Et vbi na Betu inuenire possum vt rogem qd tepus conuenienti patris me capere persuadeat. Hic persuadeat / maxime suadeat significat. Similiter Lactant. lib. ij. Quid. B. Tullius in suis officialibus libris nonne hoc idem persuadet non esse oino largiendū: id est maxime. Qd est contra eos qui volunt persuadere tñ in effectu esse suadere in actu: vt est Siphontin⁹ qui ait suadere est hortari in aliquo ad id qd tedim⁹. Persuadere est suadendo aut dissuadendo aliqd hominem in opinionem nostrā inducere.

Pertedeo. des. dui. a quo pertedesco / qd est tedio vehementer afficio. Bel. Jamq; omnes sine cuperet / verbiq; eius defatigati pertedissent.

Pertelus a. um. participii sine verbi origine: vt inquit Ser. Et regit accusatiui. Sed potest esse a pertedeo Sue. in Lela. Et quasi pertelus ignauia sua / q; nihil tñ a se memorabile actū esset. Amb. lib. lxxv. Tur tur vbi iugalis proprii fuerit amissione viduata pertesa thalamos et nome habere coniugii / eo q; primus amor se sefellit ea. Virg. lib. iij. en. genituo iurit. Si non pertelum thalami tedez fuisset.

Pertempus / significat oportune. Teren. in ecy. Pertempus accedamus.

Pertedo / ad finē tedo. Aug. lib. xvj. de ciuit. dei. Quoto quisq; anno vite sugiliū genuerit ad istū generati onum ordinē pertinentē qui pertedit ad Abiaā.

Pertimisco significationē sui primitiuū habet. Nō em retinet significationē passiuā mutatā. Lactan. lib. iij. Quare non est q; philosophis tñ honoris habeam⁹ vt eoru eloquentia pertimiscamus.

Pertineo es. pe. cor. ad finem vsq; teneo. Hierony. ad Ocea. Tūc me tenebat eremus atq; vtiā pertinuis ser. Aliquādo pertinere est peringere. Cesar. cō. i. Et eo oppido pons ad Deluctios pertinet. Et prinare attinere. Nam ea pertinere ad nos dicim⁹ q; dñi nostri sunt: et ea que aliquo iure possidemus: quis non sint nostri dñi. Itē ea q; in nulla nostra causa sunt / sed esse possunt. Nunc aliqñ prinare ad me accipimus. p eo qd est officiū meū esse siue on⁹ mihi incubere. Et prinare ad nos de aliqua re / est nos curare et magni pendere eā rem. Hiero. lib. ij. Reg. Siue em fugerimus nō magnopere ad eos de nobis pertinebit: siue

media pars ceciderit et nobis non satis curabunt.

Pertento as. vehementer tento: valde expetio. Virg. Latone tacitū prentat gaudia pectus. Teren. in an. Et ea gratia simulauit vt vos pertentat. Alibi leuif tēto: vt blanda vicissim gaudia pertentant. Sunt em multa q; p locis intelligunt: vt impotēs et satis et minus et nihil potēs. Aliquādo pertentare est sepe tentare. Virg. lib. iij. geor. Nōne vides vt tota tremor p tentet equorū corpora.

Pertinax pe. cor. qui nimis tenax est a pertinēo. Plau. in capt. Quid tu ais tenax me pater eius est. Et ille immo edepol / pertinax. Pertinaces igit sunt qui id vehementius tenent qd tenere non debent. Aliquādo ponit pro perseverante in bonā parte / cu plerūq; in malam legat. Et sic a pertendo fit. Nam vt inquit Bar. In quo nō debet pertēdi / pertēdit pertinacia est. In quo vō oportet manere si in eo persistet perseverantia vocat. In bonā parte. Vale. max. lib. i. Nō mirū igitur si pro eo imperio augēdo / custodiēdoq; pertinax eoru indulgētia eoru semp excubuit: q; tam scrupulosa cura paruula quoq; religionis exanimari videntur. Senec. lib. xij. de benefici. Tūc max. los pertinax bonitas. Luit. Tūc tamen omnia p tinax virtus. Nunc pertinacia que vt inquit Luce. perseverantia finitima est / et tam in bonū q; in malū sumitur. Sue. in Lela. Ne patientia / pertinacia hostis animi suorum frangeretur. Attius: Pertinacia in docti possident.

Pertexo is. pergo / perficio. Translatio a tertioibus q; pmo relā ordiunt et oriam deinde tertū. Luce. lib. ij. de ora. Et pertexo modo Antonij qd exorsus es. Pro: prae tñ pretere est valde vel ad finē vsq; terere.

Perturbo / valde turbo. a quo perturbatio que est auersa ratione contra naturā animi cōmotio. Lucroz. Luce. libro. iij. tulu.

Peruago / et peruago penul. corre. per aliquem locum vago. Luce. lib. iij. ad herē. Sed illud facere oportet: bit vt identidem primos quosq; locos imaginū renouandā causa cleriter animo peruagemus. Luit⁹ lib. i. Nunc errabundi domos suas vltimū illud visuri peruagantur.

Peruello as. vellico et punctiūculis torqueo. Luce. lib. iij. tulu. Quid meres / cur succubis / cedisq; fortique peruellere te forsitan potuerit / et pungere nō potuit certe vires frangere.

Peruenire significat ad finem venire.

Peruenteros auctore Aug. sunt qui ad potentū quorū libet tanq; inaccessibiles amicos cōuenientū ploniam interpositioe / ambitione ac arte pringūt.

Peruerto / modo conuerto / modo deprauo significat. Peruersi inquit Hiero. Qui de recto declinat ad puerilitatē: vt diabol⁹ / iudas et heretici et superbi oēs.

Peruestigo pe. p. nō solū quero / sed querendo inuenio vel acquiro. Vestigo autem quero tractū a vestigiis tanq; a signis indicisq; quibus ad rei noticiā perueneriens. Luce. lib. ij. de ora. Nōne regiōes intra quas venias et peruestiges qd queras.

Peruicax pe. cor. durus / contentiosus / nulli cedens pseuerans cum quadā vi. Terz. in ecy. Adcon peruicaci esse animo vt puerū poptares perire: Nunc peruicacia / duricia / obstinatio.

Peruigilo / vsq; ad finē vigilo: vel totā noctē insomnem duco. Bar. Nā vigilare leue est peruigilare graue. Peruigiliū multa vigilatio et custodia. Pl. lib. i. Peruigilio qdē vincunt tibi. Et peruigiliū / sacru nocturnum quo vigilie indicuntur: vt per totā noctem vigilatur. Luit. li. xxiij. Castra campana: vt peruigilio neglecta simul omnibus portis inuadit. Sue. de Lali. Nec alia causa videt eo die quo perit peruigiliū / pisse q; vt inuictū i cenā p dūq; lumina rēis auspicaret.

Perulus a um: per qd iri potest. Sic dicimus virginem esse egle perula. Aliquado dicitur penetrabile. Qui. lib. ij. me. Dominus est inis in vallibus huius Abdira sole carens nō vili perula vento.

Perulo as: pe. cor. vīz ad finem volo.

Perulo: peruis perulit: penul. correpta valde cupio.

Lui. Perulim scire vtrum qui dūcedū: an qui retinēt de me querant.

Perula: et rurū cūitas: a qua perulsiūs a um. Prop.

Si perulina tibi patrie sunt nota sepulchra.

Peruinca herba vulgo nota que in longū crescit: obuia queqz vinciens ac pūnciēs: folia habet lauro similia

Ideos Chamedaphne hoc est parua laurus appellat: florē facit violē simile: et coronamētis adhibet.

Pes dis: ma pars corporis: de qd in dictione pedes.

Hinc deducunt per cōpositionē multa: vt vnipes: bi

pes: tripes: semipes: omipes: comipes: stipes: pl

mipes: loupes: solidipes: alipes: curiipes.

Pessulus pe. cor. quasi parvus pes. Instrumentū quo

ostium claudit. Cadenacius vulgo dicit: clauēqz mor

subdita referamus. Apul. Tā myrmer tandeē clauē

pessulus subiecta pandit fores. Item. Subdita clauē

pessulus reduco. Hiero. in Can. Pessulum ostij mei

aperui dilecto meo. Unde opellulata ianua. i. peilu

lis firmata. Festus. Obices sunt pessuli fere. Dicitur

pessulus qd ne pessum detur ostium affigi solet et an

necti. Quis diminutiū est pessellus.

Pessum aduerbiū significat modo retrorsum mō deor

sum quasi ad pedes vel sub pedibz. Plin. lib. iij. Pes

sum tere vice pētia: omneqz a maximo bono libera

les dicitē artes in contrarium cecidere.

Pessundo as conculo reprimō arceo et pessum eo: hoc

est cado vel retrocedo.

Pestis: pestilens pestilentia et pestilias in vna signifi

catione accipiunt. Lucr. lib. vj. Idē igitur subito cla

des noua pestilientia. Plin. lib. j. de fato. Inter locoz

naturaz quācūqz interitū videamus: alios esse salubres

alios pestilentes. A pestilētia fit pestilentiosus a um

qd pestilentiā affert. Aug. lib. ij. confes. Jāqz pestilē

tiosum et impofterum piculolum seniebat coherere

termio piagalis affect? si releuari ad viū nō poterat

pestis seminatū medicamētū qm molli lana naturalibz

coram conduntur.

Pessimon is emporiū pbyrgie habēs templū maximū

(vt inquit Strā. Imagne venerationis matris deum

quā Andigistan vocāt. Hic locus magnifice ab Aca

dicis regibus structus est et templo et porticibus et al

bo lapide. Romani celebre reddiderunt educta inde

deg statua et pessimonia appellata.

Petala a grecis dicunt arborz frondes πεταλον lati

ne folium. Unde petalion foliatz. Hic in dictione

foliatum. Et Bracteas antiqui petalia a tenuitate

notiabant. Cariorum quoqz petalia vocantur kalē

dis ianuarij militari solita. De quo Quid. et Var.

Petalus pen. cor. capitis reginei. Galero p simile siue

ipsē Galerus. fitz a greco πεταλον qd est ex

tendo cuius aristos esse petala. An petalus qd alio

nomie schiadiō dicit: hoc est vinbellā. Unde apud

Plau. legitur qd pseudulus ipse a Carino querit. Sic

etia opus est chlamyde de machera et petalo qd hec

tria essent militaris hois ornamenta. Hinc petalari

qui galero et capitis ornamento vtuntur. Suero. de

in medio vna in vno latere pedū quīnū septuāgenū

altēre centēnū quinquagēnū ita fastigiate vt in fūmo

orbis encus et petalus vnus omnibus sit impositus

ex quo pendēant excepta catenis tintinabula qz vnto

agitata longe sonitus referant. Sunt qz petalum acci

piant p pinna quā gladiatores in galeis habebant.

Sed non congruere videtur. Alij accipiūt petalum

pro quodam calciamenti genere allegantqz Plautū

in Amphibi. dicentem. Ego has habeo vīz in petalo

pinnulas. Et apud Lactan. accipitur petalus pala

to mercurij calciamento. Idē quoqz Plau. in Am.

Idem habet petalus cum serui pileum habere non

possent nisi cum faci fuissent liberi.

Petalo: penul. cor. caro porcina: quam alij coram: alij

eam partem suis dicunt que ab alis incipit et costas

cōprebendit: quibzdam veluti virgulis pinguibz

distincta. Frustum de perna p̄sciditur: et sale obu

tum: deinde in fumo suspensum asseruat. Var. Du

steus est propera caros ne differ amico: Nam mibi

cū vetulo sit petasone nihil. Qui? diminutiū est pe

tasuncul? Juvē. Sic? petasuncul? et vas pelamydū

Petaurū genus ludi et machina quedam lignea. Quo

quidem ludi genere hoies p aera rotari pulu iacta

bantur. Var. Quā rota transmissa coriens impacta

petaro. Dicit etiā pōt petaurum supra qd hoies agi

litate corporū insignes ludunt: vt haste circa quas se

voluant. Fines supra quos etiā reciproci ambulāt.

Circuli per quos se more p̄ficiū trāsmittūt. Tabule

e quibus in aera pendēt Ano bachio se sustinentes.

Sic dicunt petaurū esse laqueū et aliter quibz do

mos regūt. Jul. pollux exultat caudā esse in quā se

cortis alites cubitū igitur conferunt.

Petauriste: qui ita ludunt: et leuionibus saltibus mouē

tur. Var. lib. ij. de vi. pa. Nec minus aliquo in gene

re sunt ludi velitis: galli germani petauriste. Qui et

petauri dicunt a petapouci volare.

Pero is: petui vel petū petatum: significat oro siue ob

secro vel volo. Petere vt inquit Var. pprie est ali

quid suppliciter et precario postulare. Et sic vñ tū

ergit actū. Te autem pro veterē nostra necessitudi

ne etiā atqz etiā peto vt eius filios qui in tua potesta

te sunt mihi potissimū condones. In malum. Sal. in

Jug. Ipse acer bellicosus: at is quē petebat: quietus

imbellus erat. Sic in bonū dicimus: pater salutē filij

petit seru? beniuolentiā dāi. In malū: vt hic petit ca

put alterius aut famā: hec em in hois perniciem pe

tatur. Aliquando petere est instanter poscere. Unde

petulus et petulans. Lini. lib. j. Jam Dozotius cōso

hoste victor secundā pugnā petebat. Aliqz insidias

tendere. Plancus. In quo casu hāc capio voluptatē

qd certe quo magis me petierunt tāto maiorem his

frustratio dolorē attulit. Aliqz violētē aggrēdi. Ci

ce. p. lica. Quid em tubero tuus ille districe? in acie

pharalica gladius agebat: cuius latus ille mucro pe

tebat. Aliquādo manere expectare. Virg. li. ij. Tro

ianos hec monstra petunt. Aliquādo cūge: vt apud

eundem libro. iij. Georg. Pulchraqz petet p vulnera

morē. Aliqz petere. Lini. lib. xvj. Hispano pūctim

magis qz cēsum assueto petere hostē. Aliqz inquirere

Virg. Euandrum petimus. Aliquando eligere: vt

idem. Principio sedes apib? statioqz petēda. Aliqz

p̄fici. Suero. in Vespā. Et cutillas ac reatina rura

vbi stituare quotannis solebat petūt. Aliqz influere

vt Campū petit amnis. Quādo dō construit cū ab

latiuo instrumentū significat. p instrumentū diuersita

te diuersa significat: siue in rē: siue in psonā referatur.

Hā petere manu est ducere. Virg. Tartareū ille ma

nu custodē in vincla petiuit. Petere pedibus est ire.

Doul. Dū pedibus iter facies. ppinquā rus peteres.

Petere gladio aut veneno: aut lapide: aut cornu et

butulmodi est inuadere serire et salutem insidiari. Idē. Nam cornu petat et pedib⁹ qui spergat arenā. et Da lo me Salatheia petit lasciuia puella. Suet. in Libe. D. su in arenā apud iaculis desuper petiit. Petere curia adipisci obtinere. Virg. Que litorea proxima cursu contendit petere. Petere blandicijs: est blandiri Quintil. Muerca blandicijs petit. Petere muneri bus oculis precib⁹ est conciliare. Apul. Cū me lachry mis hūbulsq petisset. Petere oculis est cōtemplari. Petere aurib⁹: audire: petere naribus olfacere: pete re tactu: palpare. Jungit interdū huic verbo abluē. Li. Ades quicq ab istis peteres. Namq̄ dō vel ra ro duos actōs habet. Maius cōposita sunt Appeto Cōpeto: Epeto impeto: oppeto: ppeto: ppeto: repte to: et suppeto: que habent penultimā corēptā.

Petitio postulatio aliq̄ etiā gladiatorū impetus. Cic. Ergo tuas petitiones ita cōiectas vt vitari nullo modo possent parua quadā delinatione concutunt. Petitio is: antiquū verbū: idē qd peto: sicut impetrat/ fore reconciliat/ cōmonstrat/ qualia apud plautum plurima. Li. lib. ii. Tuscū. Qui hāc gloriā petebant: nullum fugiūt dolorem. Plau. in Tri. Atq̄ potius harum mihi arcem expetebam.

Petigo: pe. pro. morbi genus qui et impetigo dicitur q̄ vicina petat sese late summa cute diffundēs: occupat plerūq̄ totū vultū oculis exceptis.

Petunia vlcera in humeris iumentorum: q̄ ima id est profunda petant.

Petulant: pe. cor. improbus: a quo petulantia improbi tas cū alios per contumeliā petimus. Cic. Desine bonos petulāssima insectari lingua. Anq̄ ponitur p supbo. Idē. Petulāter diues. Quādoq̄ p lasciuo Qui. Quin etiā vt possent verbis petulāssus vti: Mō semel ebrietas ē simulata mihi. Et generaliter petulā tia est lasciuamentū siue effrenatio immodica ad quod liber viciū a petendo dicta.

Petulus: lasciuus. Virg. Medias petulci. Tū mere trices quoq̄ petulas veteres dixerunt a petēdo.

Petulus: penultima cor. tenuis epilis. Lucil. Insignis variis cruribus et petilis.

Petilia vrbis burioz a Phibocete condita αττο του πελ αττο: id est volare: q̄ ex augurato locū delegit Petilansura significat vngulā equi albam.

Petorum penul. correpta genus vehiculi. Idora. li. i. Ser. Atq̄ caballi Pascendi ducenda petorita nunc mihi carro Ire licet mulo.

Petra lapis tenerior mitiorq̄ ac minor. Unde gēne la pides nō sapa dicunt. Hinc petrosus a um: qd est pe tris abundans. Est et petra Arabie oppidū qd naba theci incolūt. Unde pars ea arabie vocat petrea.

Petrea: pars Arabie. Et petrea mulier que pompam in colonis aut municipijs imitabatur anus: q̄ pedes in petras frequēter impingeret.

Petrolcon oleū qd ex petris nature sponte fluit.

Petrolius nomen viri proprium. Quo nomine voca tus fuit auctor nō ignobilis.

Petronia nomen vrozis Atellij de qua apud Suetō. et Petronia nomen fluij in Tyberim deflūctis di cti q̄ per petras fluit.

Petrones rustici dicti sunt a veteribus a petrarū asperi tate et duritia. Hinc Plautus petronem veruicem duriorē eleganter dixit vbi ait in cap. Qui petroni nomen induunt veruici sectario: ego si in via petro nem publica conspexero et petronem et dominū red dam mortales miserrimos.

Petrofelinon: quasi petrarum apium: nam inter lapi des melior nascitur. Est herba nota q̄ inter apū gene ra numerat cōponiturq̄ ex petra et αλιπον apū.

Petro as: a pecto is. Unde pete vestes que pectine cō terte. Et petari qui petis vestibus sunt induti. Bar.

Peratus pulchre ridēs mea soile semper. Sunt qui dicunt peras vestes esse pilosas contrarias rasis que pilis carent. In quem sensum accepisse videtur Mē rony. contra Joui. cum ait. Ante nudo eras pede/ mo do non solum calciato sed et ornato. Tunc perata tu nica et nigra subucula vestiebaris sordidatus et palli dus et callosam opere gestitans manum: nunc lineis et sericis vestibus et atrebatū ac laodiceę indumentis ornatus incedis. Ibi enī perā tunica puto intelligi ra sam et quasi lacerā. Nam vbi Persius dixit. Perq̄ togas recēti. Probos barba inq̄ tonsure gen⁹ est: q̄ iuuenes sic tonsi peti barbi appellatur. Hos ppositi onē addimus deperā. Terē. Deperum dabo.

Petere: fungi qui sine radice aut pediculo nascunt qua si pedestres dicit q̄ nō tollit se altius a terra πε: ioc̄ pedes: etiā in ludo scacchor̄ πε: ioc̄

Ante M

Phaecacū: ciuitas in planitie est que ab vtraq̄ parte ha ber duos editissimos vertices in qb⁹ adducit arces Phaeaces dō populi fuerūt Corcyre. Tū et Corcyra phaeacia dicta est q̄ in litore maris Jonij est. Scribitur in prima cū ē diph. Hinc phaeacius a um: et phae a um: vna syllaba min⁹. Prop. lib. ii. Nec mea phae cas equant pomaria sylvas.

Phaeron dicitur trisyllaba. Hāz ac diuisas syllabas ha ber et aspiratur. Dicitur αττο του φαειν sol dicit et inquit Ser. in libro. v. Eni. Idem libro. vj. a luce ardoris sui.

Phetusa fuit vna ex filiabus solis.

Phecasus calcus. Unde phecastos seu phecastos fa cerdotes et deos vocamus. Seneca ad Luciliū. Si quem palliat aut phecastatū conspexeris.

Phedrus nomen viri ppiū quo significat clar⁹ alacer.

Phestus mons seu pmonetorum crete. Seminio dō genere ciuitas in co.

Phagedena cum diph. in penul. Nam grece φαγδα: va scribitur αττο του φαειν hoc est ab edendo et est epulatio vsp ad ossa celeriter depascens cū in flammatione sanem male olentem emittens et ad mor tem perducēs. Lucroz Jul. pollux. Pli. lib. ix. Alce ra que phagedenas vocant folia et radix recens cum melle sanant. Et apud Col. putatur esse morbus que in iumentis vermē appellant. Idem apibus tribuit li bro. x. Sepe etiam inquit vitio quod greci φαγδα: pāp vocant mererunt.

Phagus us: et phagi arbo et glandifera αττο του φάγειν comedere. Virg. in Luli. Ambrosiq̄ manent phagus bedereq̄ ligatis brachia. Hinc phagineus a um: et phaginus a um: pe. correpta pro materiato ex ea arboze. Qui. lib. vii. me. Illic phagineus dura clauo suspensus ab ania. Virg. Post valido nitens sub pondere phaginus axis.

Phalisci populi beturige quozū oppidū phaleri voca batur. Sunt qui arbitrentur phaliscos vocari quos nunc corrupte montem falconē appellant.

Phalacron greci caluū dicūt. Unde corui aquatici pha lacrocoras dicunt inquit Pli. Hinc loca satis fru tibusq̄ nuda phalacras appellant quasi calueta: vt q̄ nihil ferunt. Apud Col. Glabeta dicuntur.

Phalara ciuitas a phalaro amne. Ithome Vinerue proximo.

Pbalarica a phalis. i. turribus dicta est: quia turres de fendat vel a phalari sculo tyranno vt Amianus in quit. Nec vt Aege. scribit ad modū balte valido pre figitur ferro qd in lōitudine habet pedes tres vt cū armis corpus transfigat: inter cuius tubam et basti le sulphur/ resina/ bitumen/ stupa conuoluuntur infu sa oleo qd incendiarium vocant baliste impetu desti nata petrupto munimine ardens: figitur ligno turri.